

Lietuvos kultūros tarybos **2014 metų ataskaita**

LIETUVOS
KULTŪROS
TARYBA

Turinys

3

Pirmininkės žodis

4

Lietuvos kultūros tarybos nariai

5

Įvadas

6

Kultūros edukacija

13

Kultūra regionuose

20

Kultūros produktų ir paslaugų kūrimas

27

Tarptautiniai ir mobilumo projektai

34

Kultūros tapatumas

40

Kultūros srities tyrimai

44

Bendroji kultūros ir meno projektų statistika

Lietuvos kultūros taryba: pirmieji metai

Nuotrauka: Lietuvos rytas/fotografas Tomas Bauras

Mielieji,

2013-aisiais žengėme labai tvirtą žingsnį link, atrodytų, natūralaus dalyko – aiškiais principais ir savireguliacija grįsto valstybinio kultūros finansavimo Lietuvoje: siekiant atskirti kultūros politikos įgyvendinamą nuo jos formavimo bei pritaikius „pagarbaus atstumo“ modelį, įkurta Lietuvos kultūros taryba.

Praėjus dvejiems metams nuo pirmojo konkurso paskelbimo datos, žvilgsnis atgal, į 2014-uosius, atrodo tiek neramus, tiek be galo malonus ir reikalingas.

Neramu prisiminus pačią pradžią – dar ne visiems aiškius ir suprantamus procesus, pasikeitusius vaidmenis, įsikūrimo rūpesčius ar pirmąsias minutes priėmus sprendimus dėl projektų finansavimo.

Malonu tai, jog galime drąsiai pasakyti – mums pavyko *pradėti*: tapome Tarptautinės menų tarybų ir kultūros agentūrų asociacijos (IFACCA) nariais, išplėtėme daugiau nei 200 kultūros ir meno ekspertų tinklą, įvedėme naują projektų vertinimo sistemą, priėmėme daugiau nei 6000 paraiškų, finansavome beveik 3000 dailės, šokio, literatūros, etninės kultūros, teatro ar tarpdisciplininio meno projektų ir stipendijų.

Galiausiai šis žvilgsnis reikalingas norint numatyti ir tinkamai reaguoti į ateities iššūkius.

Taigi prieš Jūsų akis – pirmųjų mūsų darbų rezultatas. Tikimės ir tikime, jog, susipažinę su 2014 m. Lietuvos kultūros tarybos dalinai finansuotų kultūros ir meno projektų kiekiu ir įvairove, dar geriau išsižiūrėsime į šalia vykstančius, galbūt mažiau pažįstamus ir kaip tik todėl tokius įdomius kultūros bendruomenių judesius.

Žinoma, keliasdešimties puslapių leidinys negali ir, turbūt, neturi apimti visų per paskutinius metus remtų projektų ir iniciatyvų, todėl kviečiame šią ataskaitą matyti kaip tam tikrų užuominų rinkinį – tokiu būdu kiekvienas yra kviečiamas susikurti savitą ir unikalią 2014-ųjų Lietuvos kultūros ir meno prisiminimą.

Nuoširdžiai,

Daina Urbanavičienė,

Lietuvos kultūros tarybos pirmininkė

Lietuvos kultūros tarybos nariai

Daina Urbanavičienė

Tarybos pirmininkė

Vidmantas Bartulis

Kompozitorius

Rūta Janonienė

Menotyrininkė, dailės istorikė

Vaidas Jauniškis

Teatro kritikas

Rima Maselytė

Bibliotekininkė

Kęstutis Pempė

Architektas

Saulius Valius

Dailininkas

Pillė Veljataga

Tautinių mažumų (bendrijų) atstovė

(nuo 2014 m. gruodžio)

Remigijus Vilys

Dirigentas

Gintautė Žemaitytė

Literatūrologė

(nuo 2014 m. spalio)

Stanislovas Žvirgždas

Fotomenininkas

Vladas Braziūnas

Poetas, vertėjas

(iki 2014 m. birželio)

Stanislav Vidtmann

Tautinių mažumų (bendrijų) atstovas

(iki 2014 m. spalio)

Įvadas

Ši ataskaita parengta atsispiriant nuo 2014 m. kultūros ir meno projektų finansavimo modelio: Lietuvos Respublikos kultūros ministrui nustačius valstybės rėmimo prioritetus (kultūros edukacija, kultūra regionuose, kultūros produktų ir paslaugų kūrimas, tarptautiniai ir mobilumo projektai, kultūros tapatumas, kultūros srities bendrieji tyrimai), Lietuvos kultūros taryba paraiškas priėmė ir finansavimą skyrė pagal tam tikrą prioritetą atitinkančias finansavimo programas.

Praėjusiais metais Lietuvos kultūros taryba iš viso finansavo 2420 kultūros ir meno projektų bei skyrė 438 stipendijas kultūros ir meno kūrėjams. Tarp šių iniciatyvų – įvairūs leidybos, vizualiųjų ir scenos menų, muzikos, architektūros, kultūros paveldo, dizaino, etninės kultūros ir tautodailės projektai, meninių tyrimų, parodų, paskaitų ir pokalbių kuravimo veiklos. Savuosius sumanymus įgyvendino ir meno mėgėjai bei vadinamosios atminties institucijos – bibliotekos, muziejai ir archyvai.

Ataskaita pristato tam tikras kultūros bendruomenės veikimo kryptis bei tendencijas ir nurodo, kaip šios veiklos siejasi bei sąveikauja su valstybės paramai keliamais tikslais. Tokiu būdu galime stebėti, sekti ir identifikuoti būtent tas finansavimo programas, kurios iš tiesų padeda plėtoti bendruomenių ir meno profesionalų kūrybiškumą, o meno ir kultūros vartotojus skatina įsitraukti bei suvokti aplink vykstančius procesus.

1-as prioritetas

Kultūros edukacija

Nuo mažens ugdomas kūrybiškumas, gebėjimas kritiškai vertinti ir naudoti informaciją yra kūrybingos, laisvos ir pilietiškos visuomenės kūrimosi pagrindas.

2014-aisiais **kultūros edukaciją** supratome kaip: jaunųjų kultūros vartotojų ir/ar kūrėjų ugdymą, įtraukiant ir nemotyvuotus, socialiai pažeidžiamus, mažiau galimybių turinčius jaunos žmones; kultūros bei meno darbuotojų profesinių žinių atnaujinimo projektus; masinėse informavimo priemonėse pateikiamą visuomenės edukaciją vertinantį turinį; muziejinės veiklos projektus.

Pateiktų ir finansuotų kultūros edukacijos projektų santykis

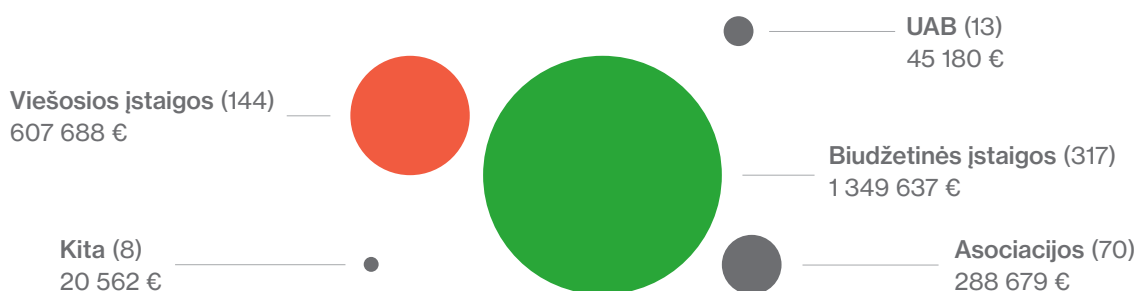

552 iš 1575

Projektinės kultūros edukacijos veiklos praėjusiais metais vyko visoje Lietuvoje. Veiklas organizavo ir didžiosios sostinės organizacijos, tokios kaip Menų spaustuvė, Lietuvos dailės muziejus, Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, ir mažesnių šalies miestų kultūros bendruomenės. Vien Alytaus apskrities A. Juozapavičiaus šaulių 1-osios rinktinės pastatytą spektaklį „Duobė“ pagal Daivos Čepauskaitės pjesę pamatė 600 žiūrovų, o edukacinėse veiklose tiesiogiai dalyvavo daugiau nei 100 vaikų. Būtent tiesioginės edukacijos praktikos – taikomieji metodai, leidžiantys pamatyti ir, svarbiausia, prisidėti prie spektaklio kūrimo proceso, – labiausiai įsimena, ugdo ir keičia.

Kiną kaip kultūrinės edukacijos platformą daugiausia pasitelkė Lietuvos sostinėje veikiančios kultūros organizacijos. Šalia „Meno avilio“ ar „Kino pasakos“ organizuotų projektų, savo ilgaamžiškumu ir veiklų mastu išsiskiria „Skalvijos“ kino akademija – tai jau aštuonerius metus gyvuojanti neformali kino mokykla, kurioje praėjusiais metais mokėsi daugiau nei pusšimtis 14–18 metų amžiaus jaunuolių. Per metus buvo sukurta daugiau kaip 30 trumpo metro kino filmų, kurie buvo pristatyti „Skalvijos“ kino centre. Jau kurį laiką galime stebėti šio edukacinio modelio rezultatus: akademiją baigę moksleiviai dažnai tęsia kino studijas Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje (LMTA), o alumnė Marija Stonytė 2014 m. „Scanoramos“ festivalyje gavo „Naujojo Baltijos kino“ prizą už geriausią lietuvišką trumpametražį filmą.

Kultūros edukacijos projektų vykdytojų veiklos formos

Kultūros edukacija taip pat sunkiai įsivaizduojama be **skaitymo skatinimo iniciatyvų** – skaitant lavinamas kritinis mąstymas, turtinama pasaulėžiūra, kaupiamos žinios, ugdoma vaizduotė. Šiuolaikinio meno centro edukacijos programa, „Šiaurės Atėnų“ straipsnių ciklai, Šiaulių universiteto organizuojamas Laimono Noreikos skaitovų konkursas ar daugelio apskričių bibliotekų vykdomos veiklos – kiekvienos savaip stengiasi padėti atrasti skaitymo malonumą.

Savaime suprantama, jog šiuolaikinėje visuomenėje augančių vaikų mokymąsi nuo mažumės lydi **informacinės technologijos** – jos padeda lengviau įsisavinti žinias, greičiau ir paprasčiau surasti informaciją. Tą patvirtina projekto „ABČ“ sėkmė – „PetPunk“ komandos sukurtu edukacinio filmuko, mokančio ikimokyklinio amžiaus vaikus lietuvių kalbos abėcėlės, peržiūros „Youtube“ platformoje artėja prie 200 tūkstančių!

Projekto vadovas Gediminas Šiaulys džiaugiasi, kad jame netikėtai sudalyvavo ir dukra Uršula. „Iš pradžių dainelėje vaikiško vokalo neplanavome, bet klausydama *demo* versijos ji išmoko ją mintinai, tad nuvykome į studiją ir įrašėme. Taip atsirado dar vienas nuotaikingas dėmuo. O dukra turi kuo džiaugtis ir didžiulis!“

ABĖČĖLĖ – animuota lietuviška abėcėlė

2014 m. atlikto „Gyventojų dalyvavimo kultūros ir pasitenkinimo kultūros paslaugomis“ tyrimo rezultatai rodo, jog 25 proc. Lietuvos visuomenės nedalyvauja kultūrinėje veikloje dėl labai paprastos priežasties – ja tiesiog nesidomi. Kyla klausimas: kokia turi būti kultūros edukacija? Vienas iš galimų atsakymų išsyk nurodo į **veiklų kryptingumą ir tęstinumą**.

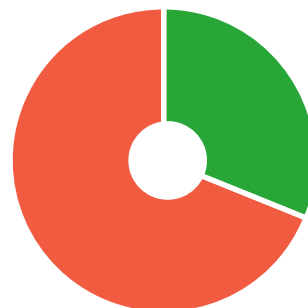
Štai Šiaulių dailės galerijos projektas „Menopolis“ vyksta jau nuo 2006 m. Jo vadovė Šiaulių dailės galerijos darbuotoja Ernesta Šimkienė 2013 m. buvo įvertinta Lietuvos Respublikos Kultūros ministerijos premija už geriausiai parengtus ir vykdytus vaikų bei jaunimo kultūrinės edukacijos projektus. Praėjusiais metais daugiau nei pusšimtis jaunuolių įsitraukė į „Menopolio“ edukacines veiklas, skatinusias menininkus kitaip pažvelgti į savo kūrybą, o vaikams padėjusias atrasti ir išbandyti naujas kūrybos formas, lavinti kūrybiškumą, gebėjimą improvizuoti. Vaikus traukia būtent patyriminė veikla, kai jiems leidžiama būti ne stebėtojais ar vykdytojais, bet kūrėjais, galinčiais laisvai bendradarbiauti su menininkais.

Vaikų ir jaunimo edukacijos projektų dalis
(projektų skaičiumi)

240 iš 552

Vaikų ir jaunimo edukacijos projektų dalis (eurais)

724 050 € iš 2 311 747 €

1

2

3

4

1. Viena iš Architektūros fondo organizuojamų „Architektūros [pokalbių] fondo“ paskaitų. Nuotraukos autorius Giedrius Akelis.

2. Edukacinė programa „Susitikime muziejuje“. Vykdytojai – Socialiniai meno projektai. Nuotraukos autorius Povilas Šnaras.

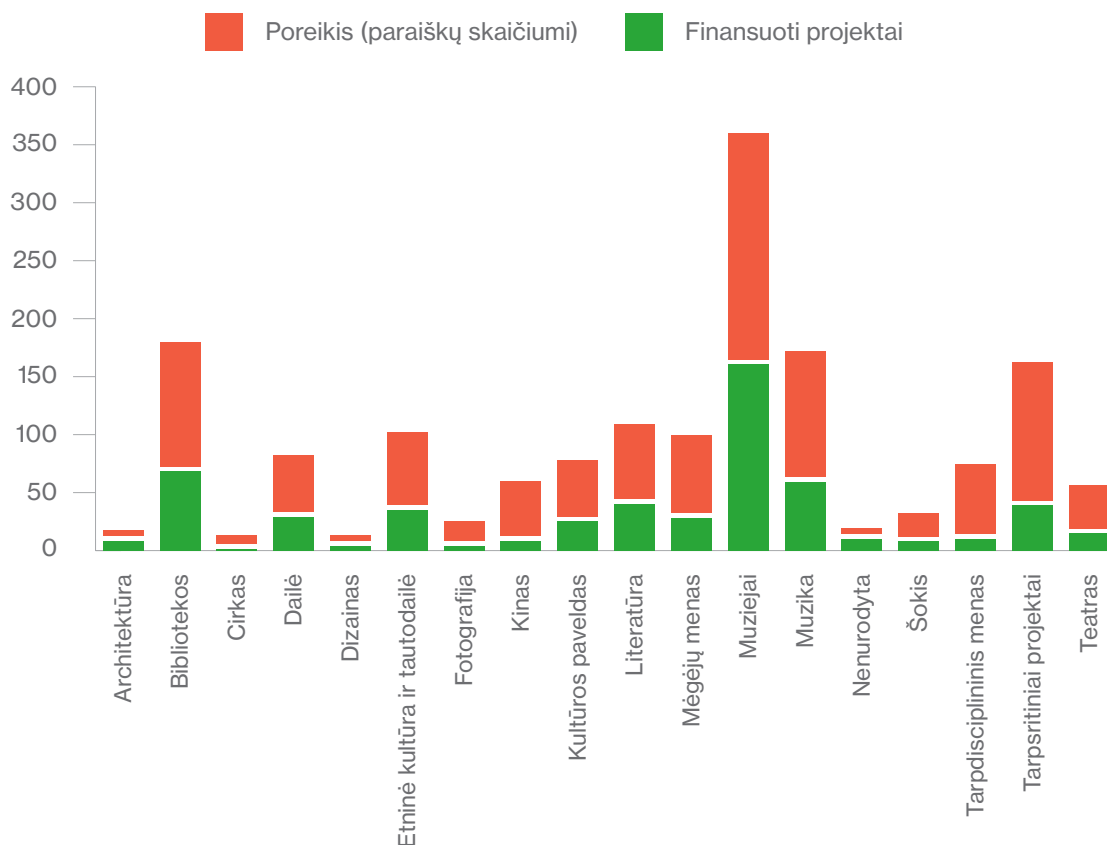
3. Alytaus miesto teatro vykdomos edukacinės programos „Mažoji scena“ akimirka. Nuotraukos autorius Vytautas Stanionis.

4. Klounados profesinio meistriškumo dirbtuves organizavo „RAUDONOS NOSYS Gydytojai klounai“. Nuotrauka iš RED NOSES Clowndocors International archyvo.

Jau kelerius metus iš eilės stebimės Architektūros fondo energija organizuojant „Architektūros [pokalbių] fondą“ – daugi sluoksnį projektą, kurį 2014 m. aplankė daugiau nei 2500 žmonių, o skirtingos temos sutraukė įvairių profesijų ir amžiaus grupių klausytojų. Keturiuose paskaitų-diskusijų cikluose („Kaip aš čia patekau? Nacionalinis identitetas architektūroje“, „Nebendradarbiavimas – apie skulptūrą“, „Pasidaryk pats: aktyvių viešųjų erdvių kūrimas“ ir „Koks miestas?“) dalyvavo filosofai, kritikai, menotyrininkai, menininkai, istorikai, architektai, o pokalbius vienijo daugiausia nacionalinio identiteto tema architektūroje. Gražia atspirtim diskusijoms tapo 2014 m. vasarą Nacionalinėje dailės galerijoje vykusio ir plačiai į viešąsias erdves išsiveržusi Mindaugo Navako solo paroda „Šlovė buvo ranka pasiekama“. Renginyje keltas klausimas, ar gali lietuviškoje viešojoje erdvėje koegzistuoti skirtingos pasaulėžiūros, vertybės, meninės programos? Iškelta hipotezė, jog, nors viešieji projektai (pavyzdžiui, Vlado Urbanavičiaus „Krantinės arka“, Nomados ir Gedimino Urbonų „Pro-testo laboratorija“, kt.) formaliai ir skaido visuomenę, vis dėlto skatina kokybinius pokalbių apie meną ir kultūrą pokyčius. Nepaisant šių takoskyrų, dažnėja ir gyvėja diskusijos apie tai, kaip tapti ne tik aktyviu viešosios erdvės naudotoju, bet ir dalyviu. Kituose susitikimuose ispanė Patrizia di Monte pristatė iniciatyvą, kurios metu Saragojoje, Ispanijoje, pasitelkus laikinas intervencijas su vietos bendruomenių pagalba 29 apleistos erdvės buvo perkurtos į naudojamas viešąsias erdves, o filosofas, idėjų istorikas Leonidas Donskis svarstė apie miestus kaip apie atminties karų vietas bei miestus-knygas – naujuosius ir mažuosius *bibliopolius*.

Tęstines, gerai žinomas ir šiltai priimamas edukacines veiklas vykdo ir Lietuvos architektų sąjunga, LMTA, „Aitvaro pasaga“ (Kaune organizuojanti mažųjų pasakų rašytojų festivalį), Rašytojų klubas, Šiaulių moksleivių rūmai, Kauno jaunimo žiniasklaidos centras bei daugelis kitų meno ir kultūros organizacijų visoje Lietuvoje.

Kultūros edukacijos sritys

Bendras poreikis: 14 023 974 € (1575 paraiškos) | Iš viso skirta: 2 311 747 € (552 projektai)

Muziejinės veiklos su kultūrine edukacija susijusios tiesiogiai – nuolat atnaujinamos ir kuriamos ekspozicijos, pristatomos ir viešinamos parodos. Naujų auditorijų atvėrimas formuoja šiuolaikiško muziejaus turinį ir pristato jį kaip atvirą bei demokratišką erdvę. Per praėjusius metus Lietuvos muziejų tinklas – nuo Gargždų, Kupiškio, Biržų, Molėtų iki Vilniaus, Kauno ir Klaipėdos – stipriai atsinaujino įsidiegę išmaniąsias technologijas, galvodami apie kitokias istorijas ir naujus objektus.

Muziejų edukacinėje saloje „Litexpo“ parodų rūmuose 2014 m. lapkričio mėnesį susibūrė trys dešimtys Lietuvos muziejų ir pristatė savo edukacines veiklas po skėtiniu Lietuvos muziejų asociacijos projektu „MuMo“: Molėtų krašto muziejus pristatė „Ežerų“ programą, mokančią pinti bučius, gaminti valteles; Vytauto Didžiojo karo muziejus kalbėjo apie Lietuvos ir NATO misiją Afganistane; Šiaulių „Aušros“ muziejus pristatė archeologijos programą; Energetikos ir technikos muziejus leido išmėginti magų ampluą ir kurti iliuzinius vaizdinius bei pojūčius; Lietuvos dailės muziejaus padaliniai – Vytauto Kasiulio, Nacionalinė dailės bei Prano Domšaičio galerijos – supažindino su dailės meno istorija ir teorija; Zanavykų muziejaus edukatoriai padėjo gilintis į taikomosios dailės praktikas. „MuMo“ – tai muziejų dedikacija mokykloms, tam tikras tinklas tarp daugiausiai neformalios kultūrinės edukacijos ir švietimo įstaigų vykdomų mokymo programų, kai praktika ir teorija gali padėti formuoti mūsų ateities visuomenės naratyvus.

Tokia 2014-aisiais buvo šalies **kultūros edukacija** – nevienalytė, smalsi ir įtraukianti.

Iš viso finansuoti

552

projektai

Jiems skirta

2 311 747

eurų

Profesinius įgūdžius Lietuvoje ir užsienyje tobulino daugiau nei

1 500

menininkų

Atnaujintos daugiau nei

45

muziejinės ekspozicijos

Restauruota ir/ar konservuota per

1 500

muziejinių eksponatų

Įsigyta per

2 000

muziejinių vertybių

Šiuolaikinio meno centro (ŠMC) skaitykloje edukacinės veiklos vyksta ištisus metus. Nuotrauka iš ŠMC archyvo.

2-as prioritetas

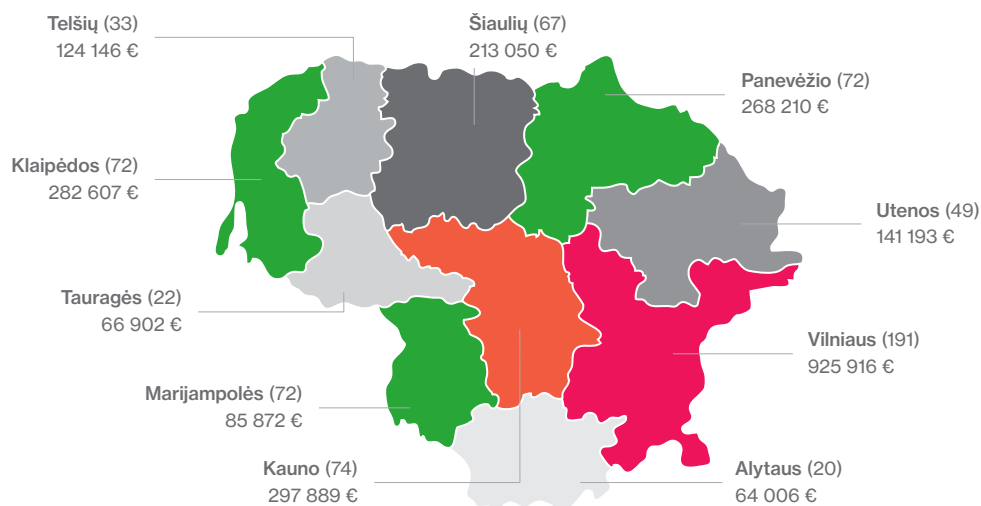
Kultūra regionuose

Antrasis 2014 m. Lietuvos kultūros tarybos finansavimo prioritetas **kultūra regionuose** buvo nukreiptas į gyventojų regionuose užimtumo didinimą, socialinės ir kultūrinės atskirties mažinimą, meninių ir kultūrinių praktikų plėtrą bei sklaidą.

Regionų kultūra – tai **vietos savitumo ir bendradarbiavimo su profesionaliojo meno atstovais sintezė**, įtraukianti bendruomenes, skleidžianti šiuolaikinės kultūros tendencijas, skatinanti skleisti gyventojų kūrybiškumui ir saviraiškai.

Kultūros regionuose projektų finansavimas Lietuvos apskrityse

Bendras finansuotų projektų skaičius: **620** | Bendra finansuotų projektų suma: **2 469 792 €**

Vienas iš labiausiai smalsumą žadinusių regioninių projektų praėjusiais metais buvo Kalnelio kaimo (Joniškio r.) bendruomenės „Sidabrė“ vykdytas projektas „Sidabrės miesto sudegimas“.

2014-aisiais buvo minimos 725-osios Sidabrės paminėjimo Livonijos kronikose metinės. Šia proga kaimo bendruomenės renginyje, kuriame apsilankė apie 2000 žmonių, atkuriamosios istorijos klubai iš Lietuvos ir Latvijos vedė edukacinius užsiėmimus, eksponavo ir pristatė ginkluotę, meistrai kvietė mokytis senųjų medžio apdirbimo, kalvystės, keramikos, auksakalystės, juostų pynimo amatų. Buvo pristatytas to krašto kulinarinis paveldas, rekonstruotas remiantis archeologinių kasinėjimų Kalnelio apylinkėse medžiaga. Šventės kulminacija tapo iš šiaudų pastatyto XIII a. laikotarpio Sidabrės miesto fragmento sudegimas.

Regionines veiklas puoselėja ir jau dešimtmetį vykstantis Žagarės vyšnių festivalis. Festivalio iniciatoriai pastebi, kad dalyvių kasmet daugėja, o vietos bendruomenės entuziastingai įsitraukia į visus renginius. Pernai į Žagarę susipažinti su vieno seniausių Lietuvos miestų kultūriniu gyvenimu ir papročiais atvyko per 40 000 svečių.

Regionuose, retai apgyvendintose apylinkėse kultūrinė veikla atlieka ir **socialinės atskirties mažinimo** funkciją. Finansuoti 17 muziejinių ir daugiau nei 40 kultūros paveldo projektų, leidžiančių vietos bendruomenėms ir svečiams, pasitelkus atnaujintą infrastuktūrą, edukacines programas ir naują medžiagą, dar labiau susipažinti su regiono kultūrine, socialine ir politine istorija. Visoje Lietuvoje vyko per 100 **muzikinių projektų** – klasikinės, šiuolaikinės, liaudiškos, džiazo muzikos projektai, konkursai, meistriškumo pamokos ir t. t. Architektai pristatė ne vieną **architektūrinio turizmo** maršrutą, fotografijos atstovai kvietė į **parodas, seminarus**.

Regionuose prie kultūrinės veiklos dinamikos ženkliai prisideda **profesionaliojo meno**, kuriamo didžiuosiuose Lietuvos miestuose, **sklaida**. Tokios veiklos mažina kultūrinę ir socialinę centro ir periferijos atskirtį, aktyvina vietos bendruomenes, skatina bendradarbiavimą tarp skirtingų kultūrų, institucijų, disciplinų ir inicijuoja naujus projektus.

„Vilniaus kino šortai“ – didžiausias Baltijos šalyse tarptautinis trumpų filmų festivalis, visoje Lietuvoje pristatantis geriausius trumpametražius filmus iš viso pasaulio.

2014-aisiais atrankai į konkursines programas buvo atsiųsta daugiau nei 2000 filmų, o konkursinės programos sudarytojai atrinko 55 trumpametražius filmus iš 27-ių pasaulio šalių. Greta konkursinės programos žiūrovams pristatyti ir „Meno avilio“ paruošti „Lietuvos dokumentinio kino inkluzai“ (skaitmenizuoti kino filmai iš Lietuvos kino fondo) bei „ZubrOFFkos geriausieji“ – šią programą sudarė per paskutiniuosius dvejus metus sukurti įsimintiniausi trumpametražiai filmai iš Lenkijos. Taip pat pristatyta speciali ne ilgesnių nei 15 minučių trukmės filmų selekcija.

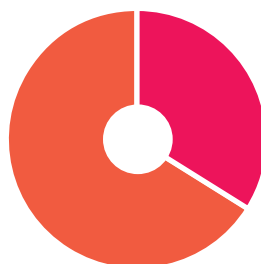
Kultūros regionuose projektų vykdytojų veiklos formos

Teatro meno sklaidą vykdė judėjimas „No Theatre“, Eimunto Nekrošiaus ir Oskaro Koršunovo teatrai, šiuolaikinės operos „Geros dienos!“ kūrėjai, Varėnoje vyko V-asis Dalios Tamulevičiūtės vardo teatro, Anykščiuose – dramaturgijos festivalis.

„Cezario grupės“ teatro aktoriai praėjusiais metais lankė labiausiai pažeidžiamus mūsų visuomenės narius: trupė aplankė Antazavės, Didžiasalio, Tauragės, Raseinių, Jiezno, Beižionių vaikų globos namus, kur rodė eilėraščių vaikams „Kas ten pupsi PUPUPU?“ programą. Projekto rengėjai prisipažįsta, kad susidūrimas su vaikų ar paauglių auditorija – nemenkas iššūkis aktoriams, kai tiesiogiai bendaujant su žiūrovais bandoma sudominti vaikus poezija, sukurti draugišką, šiltą atmosferą, kad susikaustę žiūrovai nepastebimai įsitrauktų į dialogą ir taptų tikrais spektaklio dalyviais. Ypač svarbu tai, kad ši iniciatyva pasiekė socialinę atskirtį patiriančius, paprastai teatro lankyti negalinčius vaikus, kurie šį kartą turėjo progos pajusti ir terapišką teatro poveikį. Teatro aktorių nuomone, vaikų vaizduotė ir kūrybiškumas geriausiai lavinami ir atskleidžiami būtent dalyvaujant kūrybos procese.

Pateiktų ir finansuotų kultūros regionuose projektų santykis

620 iš 1209

1

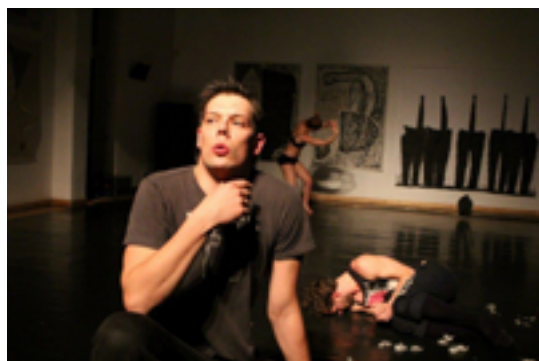
2

3

4

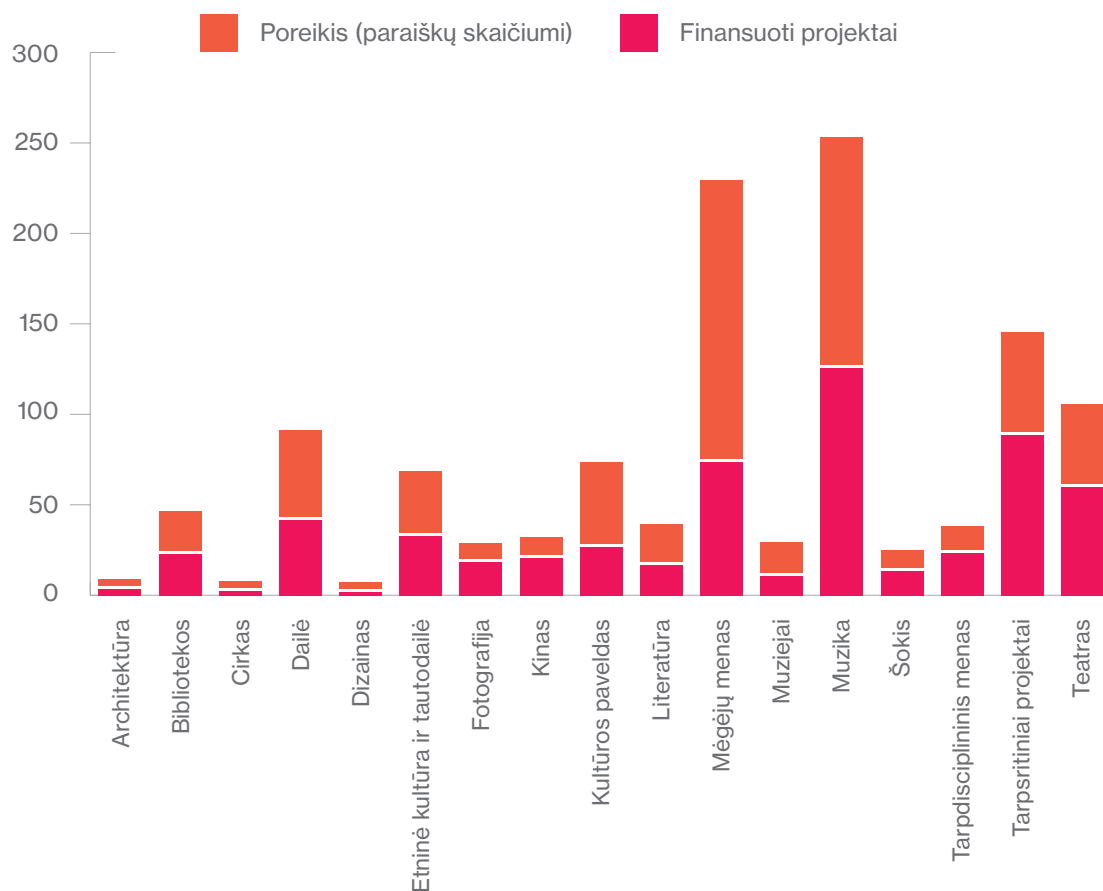

5

1. Eksperimentinės inžinerijos stovyklos „eeKūlgrinda“ akimirka. Nuotrauka iš projekto archyvo.
2. Kalnelio kaimo bendruomenė rengė Sidabrės miesto sudegimo inscenizaciją. Nuotraukos autorius Jonas Gričius.
3. Medvėgalio menų festivalis Šilalės rajone. Nuotrauka iš Šilalės rajono kultūros centro archyvo.
4. Beno Šaškos performansas festivalyje „Simbolis“. Nuotraukos autorius Nerijus Danilevičius.
5. Spektaklis „Contemporary?“ Šiuolaikinio meno festivalyje VIRUS. Nuotraukos autorė Ernesta Šimkienė.

Kitas Lietuvos regionuose svarbus kultūrinis įvykis buvo šokio teatrų **gastrolės**: savo spektaklius skirtinguose miestuose rodė klaipėdiečių grupė „PADI DAPI Fish“, Vyčio Jankausko šokio teatras iš Vilniaus ir Kauno šokio teatras „Aura“. Po regionus aktyviai keliavo ir šokio spektaklį „Kelionė namo“ pristatinėjo Urbanistinio šokio teatras „Low Air“. Žiūrovai turėjo progą įvertinti šokėjų Aidoros Gudaitės ir Lauryno Žakevičiaus bei aktorių Larisos Kalpokaitės ir Jono Braškio sceninę kūrybą. Jų vaidintas gyvos muzikos akomponuojamas spektaklis „Kelionė namo“ pasakojo dvi istorijas: pirmoji – tai amerikiečių rašytojo Richardo Bacho apysakos „Džonatanas Livingstonas Žuvėdra“ meilės ir laisvės tema interpretacija; antroji – lietuvių dramaturgo Mindaugo Nastaravičiaus plėtotą kaltės ir nesusikalbėjimo tema. „Kelionė namo“ – spektaklis, apmašantis mūsų nuolatinį grįžimą į vaikystės namus.

Kultūros regionuose sritys

Bendras poreikis: **11 692 920 € (1209 paraiškos)** | Iš viso skirta: **2 469 792 € (620 projektų)**

Iš daugybės vizualiųjų meno parodų, plenerų, dirbtuvių, žemės meno festivalių ir simpoziumų išsiskyrė jaunosios lietuvių kartos menininkų inicijuotas projektas „eeKūlgrinda“: Kretingos rajone, Kartenos miestelyje vyko tai, ką organizatoriai vadina „eksperimentinės inžinerijos stovykla“. Pats terminas *kūlgrinda* reiškia akmenimis grįstą taką pelkėje (šių dienų Lietuvoje dar yra išlikusios kelios atkarpos), kurį senovės lietuviai naudojo gelbėdamiesi nuo užpuolikų. Tai – reprezentatyvus ankstyvosios inžinerijos pavyzdys, tapęs stovyklos, tikslingai įsikūrusios vaizdingoje Salantų regioninio parko teritorijoje, ašimi. Projekte eksperimentinė inžinerija sujungė mokslą, technologijas ir meną, siekdama išbandyti naujas išraiškos ir buvimo formas. Projektą „eeKūlgrinda“ organizavo tuo metu Olandijoje Sandberg institute studijavęs menininkas Robertas Narkus.

Stovykloje dalyvavę menininkai, chemikai, inžinieriai, filosofai ir kitų sričių atstovai, kūrybinia-
me procese naudodami vietinės žvakių gamyklos padovanotas medžiagas (vašką, įrankius ir kitas
priemones), konstravo objektus, mechanizmus, instaliacijas, kurie galiausiai buvo pristatyti vietos
bendruomenei. Anot stovyklos iniciatoriaus Roberto Narkaus, netradicinė lokacija, skirtingos idė-
jos ir neformalus veikimo modelis pasiteisino, nes suteikė laisvę priimti spontaniškus sprendimus,
kurie būtų neįmanomi instituciniame kontekste. Projektas sujungė sąmoningą ir entuziastingą kū-
rėjų bendruomenę, padėjo užmegzti gerus ryšius su vietos gyventojais, kultūros namais, mokykla.
„eeKūlgrinda“ tapo terpe, kurioje patogiai jautėsi tiek profesionalaus meno kūrėjai, tiek ir mažai
sąsajų su šiuolaikiniu menu turintys **miestelio gyventojai**. Kaip ir daugumoje regioninių projektų,
čia svarbus buvo ne tik rezultatas, bet ir procesas, padaręs įtaką mažos miestelio bendruomenės
kultūros ekosistamai.

Eksperimentinės inžinerijos stovykla „eeKūlgrinda“

Kultūra, artikuluojanti lokalias istorijas ir jų bendruomenines praktikas, atnaujinanti ir pritaikanti
esamą infrastuktūrą, kuria gali naudotis tiek vietiniai kūrėjai, tiek didžiųjų šalies miestų bendruome-
nės, – tokią **regionų kultūrą** matėme praėjusiais 2014-aisiais.

Iš viso – finansuota

620

projektų

Iš viso skirta

2 469 792

eurų

Projektai vyko visose

10

Lietuvos apskričių

Finansuoti

14

tęstinių prioritetinių mėgėjų meno renginių

Finansuoti

154

mėgėjų meno projektai

Beveik pusę regioninių projektų vykdė

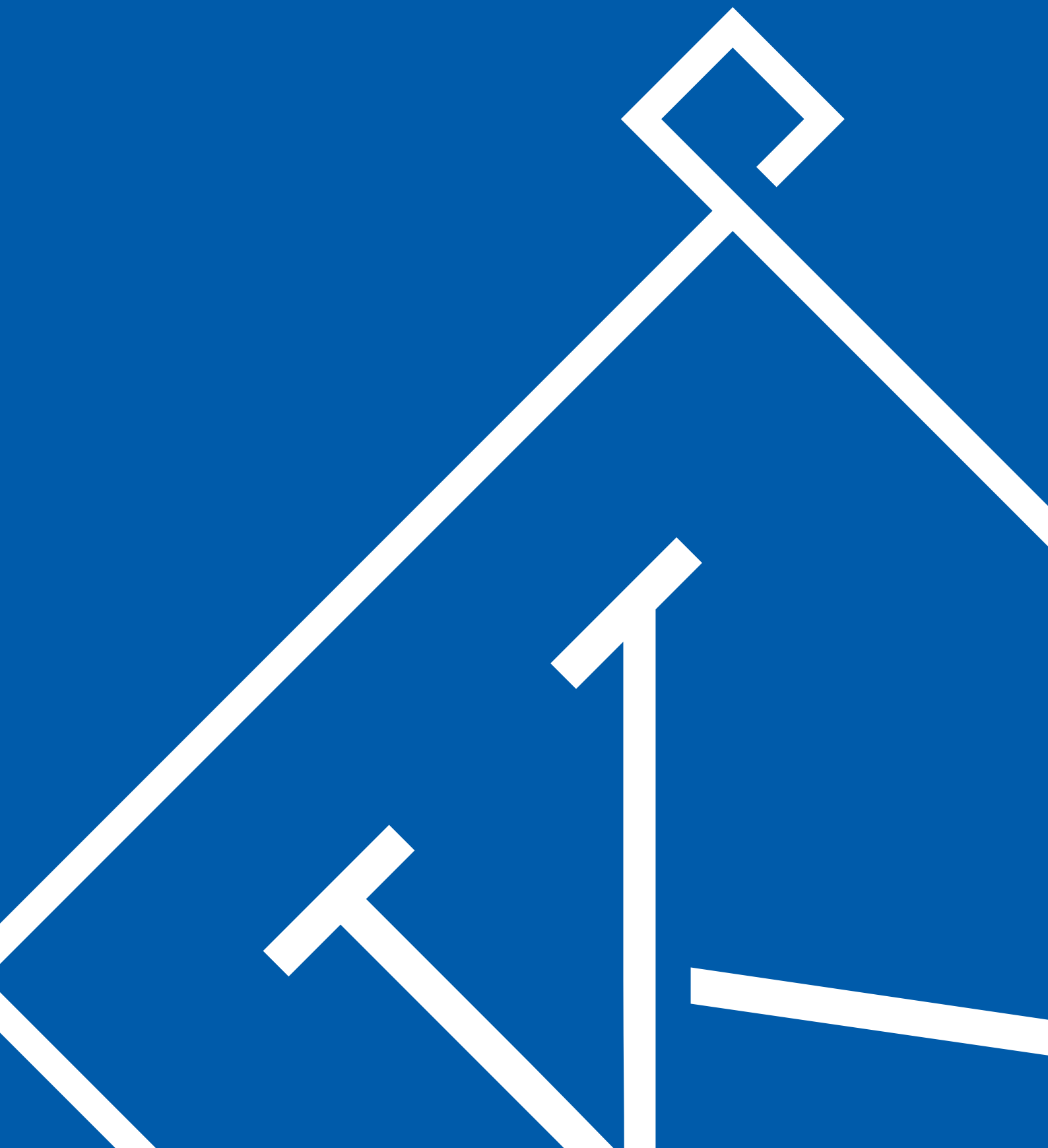
biudžetinės įstaigos

Šiaulių valstybinis choras Polifonija rengė koncertų ciklą „Dešimtmečių skambesys“. Nuotraukos autorius Julius Jakubėnas.

3-as prioritetas

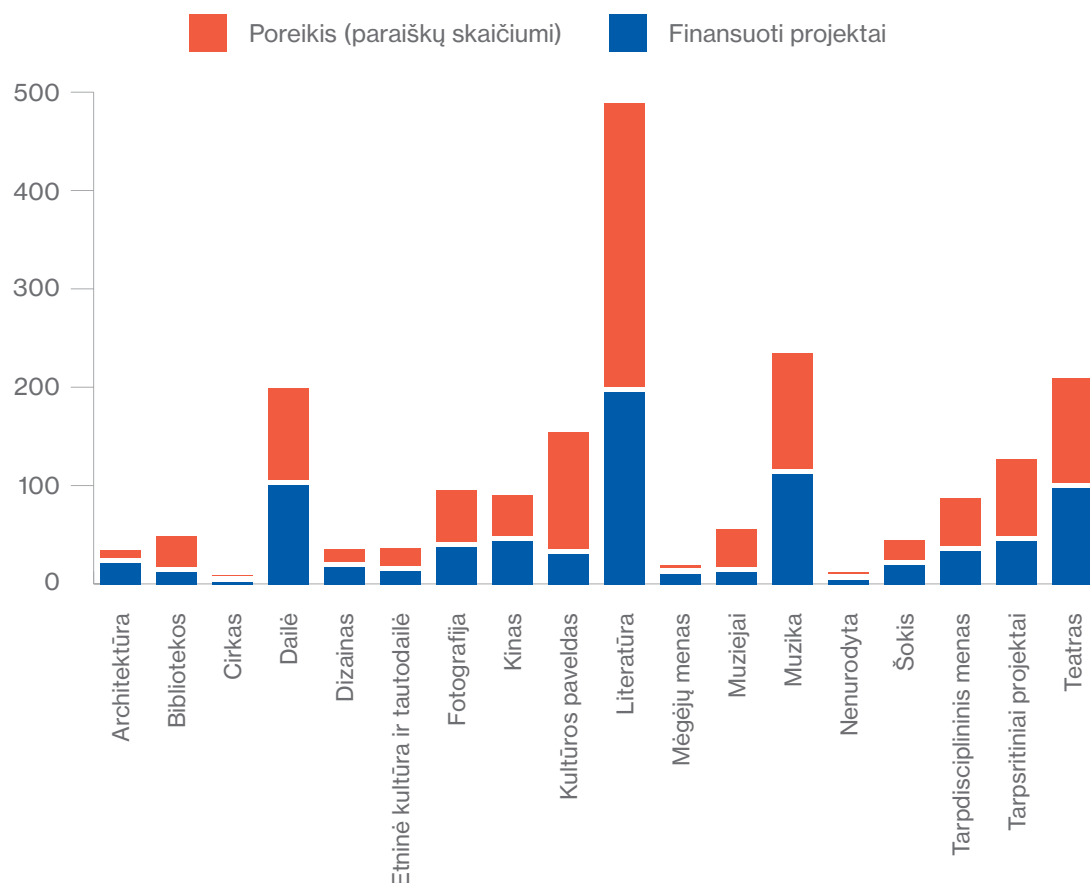
Kultūros produktų ir paslaugų kūrimas

Nauji kultūros produktai ir paslaugos yra svarbi ir neatsiejama kultūros ekonomikos dalis. Lietuvos pažangos strategijoje „Lietuva 2030“ aukštos kokybės kultūros paslaugų plėtojimas, siekiant užtikrinti kultūros įvairovę ir prieinamumą bei skirtingų sričių partnerystę, yra įvardijamas kaip veiklios visuomenės kūrimo sąlyga.

Finansuojant **kultūros produktų ir paslaugų kūrimą** siekta sudaryti sąlygas kūrybinių industrijų plėtrai, naujų profesionaliojo meno produktų ar paslaugų atsiradimui ir sklaidai, taip pat užtikrinti kultūros ir meno kūrėjų individualią bei organizacijų kūrybinę edukacinę veiklą.

Kultūros produktų ir paslaugų kūrimo sritys

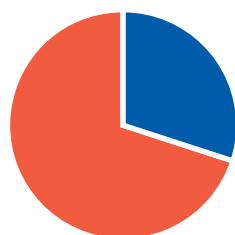
Bendras poreikis: **27 952 348 € (1891 paraiška)** | Iš viso skirta: **5 961 812 € (816 projektų)**

Per praėjusius metus **leidybinėmis priemonėmis** – literatūros leidyba lietuvių kalba, vertimai, meno ir kultūros leidinių leidyba, specialaus formato leidinių leidyba regėjimo negalią turintiems asmenims – buvo finansuoti 302 projektai. Daugiausiai plėtos būtent kalbinės ir vizualinės sritys: originalios lietuviškos ir verstinės literatūros, įvairių katalogų, monografių leidyba. Išleistos klasikinių dramų rinktinės, fotografijų albumai (Romualdo Požerskio, Remigijaus Treigio, Vytauto Pletkaus), su skirtingų meno sričių (dailės, architektūros, kino, dizaino) istorija ir teorinėmis prieigomis supažindinantys veikalai. Taip pat finansuoti poezijos ir prozos rinkinių leidybos projektai, kritinių tekstų ciklai lietuviškuose kultūros žurnaluose bei virtualioje erdvėje.

Tradiciškai produktyvumu išsiskiria Lietuvos rašytojų sąjungos leidykla: Lietuvos kultūros taryba 2014-aisiais finansavo daugiau nei 20 jų leidžiamų knygų. Tarp jų ir Gintaro Bleizgio *Kai sėlinsi manęs*, už kurią poetas gavo Jotvingių premiją, Giedrės Kazlauskaitės poezijos knygą *Meninos*, apdovanotą Jurgos Ivanauskaitės premija, Aušros Kaziliūnaitės, Gintaro Patacko, Pauliaus Norvilos, Donato Petrošiaus ir kitų autorių rinktines. Savus projektus vykdė „Baltų lankų“, „Versus aureus“, „Alma littera“, „Apostrofos“, „Kitų knygų“, „Tyto albos“ leidyklos.

Į lietuvių kalbą išversta daugiau nei 30 kūrinių: skaitytojai galėjo susipažinti su esto Reino Raudo, antropologijos klasiko Claude'o Lévi-Strausso, lenkų sociologo Zygmunto Baumano, Platono, Marinos Cvetajavos, Marguerite'os Duras, Herberto Marcuse'o ir kitų pasaulyje žymių autorių darbais lietuviškai. Savotišką Rusnėje gimusios XX a. pradžios vokiečių rašytojos, pedagogės Charlotte'ės Kayser „sugrįžimą“ organizavo Šilutės rajono bendruomenių sąjunga, išleidusi vokiškai rašiusios Ch. Kayser knygą *Tėviškės namų ir sodybų aidai*. Literatūros vertimams skiriama daug dėmesio, nes tai vienas iš trumpiausių kelių pažinti skirtingas kultūras ir kitokias žmonių gyvenimo formas.

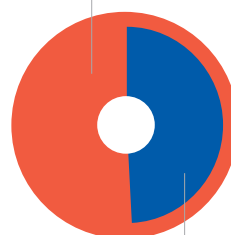
Pateiktų ir finansuotų kultūros produktų
ir paslaugų kūrimo projektų santykis

816 iš 1891

Pateiktų ir finansuotų stipendijų santykis

Gautos paraiškos (889)
3 896 461 €

Suteiktos stipendijos (438)
1 042 632 €

2014 m. buvo gausūs naujų **scenos menų** – muzikos, teatro, šokio ir cirko – kūrinių. Be įprastų didžiųjų **muzikos festivalių**, tokių kaip „Banchetto musicale“, Mykolo Kleopo Oginskio, „Tylos!“, pasirodė ir daug naujų **kūrybinių projektų**. Dalios Ibelhauptaitės vadovaujamas scenos meno teatras „Vilniaus miesto opera“ į savo repertuarą įtraukė Engelberto Humperdiniko operą jaunimui „Jonukas ir Gretutė“. Tai spektaklis apie paauglystę, skirtingų kartų santykius bei jaunuolių susidūrimą su besikeičiančia aplinka. Su Gintaro Rinkevičiaus ir Dalios Ibelhauptaitės pagalba operą statė jaunoji karta – dirigentas Ričardas Šumila ir režisierius Gediminas Šeduikis, kurių darbas 2015 m. įvertintas Auksiniais scenos kryžiais nominacijoje „Jaunasis menininkas“.

Praėjusiais metais Lietuvos **koncertų salėse** skambėjo daug džiaz muzikos: pradedant Klaipėdos pilies džiaz festivaliu, Birštono, Nidos, Elektrėnų „Jaunystės“ ar Kėdainių festivaliu „Broma Jazz“, baigiant Kauno, Vilniaus ir Šiaulių džiaz festivaliais. Vilniuje jau daugiau nei dešimtmetį vyksta Vilniaus džiaz klubo organizuojamas tarptautinis džiaz festivalis „Vilnius MaMa Jazz“, kuris kasmet Lietuvos publikai pristato daug įdomių užsienio džiaz reiškinių ir kartu suteikia jauniems menininkams galimybę pasirodyti nacionaliniuose ir tarptautiniuose projektuose. Praėjusiais metais festivalis pritraukė daugiau nei 6000 žiūrovų, jame dalyvavo apie 130 muzikantų. Festivalio programos pasirodymai vyko Lietuvos nacionaliniame dramos teatre, Lietuvos Rusų dramos teatre ir muzikos klube „Tamsta“. Be tradicinių dieninių ir vakarinių koncertų pagrindinėje festivalio scenoje – Lietuvos nacionalinio dramos teatro fojė – specialiai festivaliui buvo pastatyta scena „Džiaz fojė“, kurioje vyko koncertai ir naktinės muzikinės improvizacijos *jam session*.

1

2

3

4

5

1. Utenos meno centro vykdyto projekto „Šviesioji gyvenimo pusė“ akimirka. Nuotraukos autorė Jurgita Žvinklytė.
2. „Sulamita“ Alytaus miesto teatre. Nuotraukos autorius Vytautas Stanionis.
3. Vilniaus gatvės meno festivalis „Vilnius Street Art 2014“. Nuotrauka iš festivalio archyvo.
4. Jono Rimšos parodos „Ugnies ir džinglių magija“ atidarymas. Nuotraukos autorius Rytis Šeškaitis.
5. Konferencija „What's next? 2014“. Nuotrauka iš menų fabriko LOFTAS archyvo.

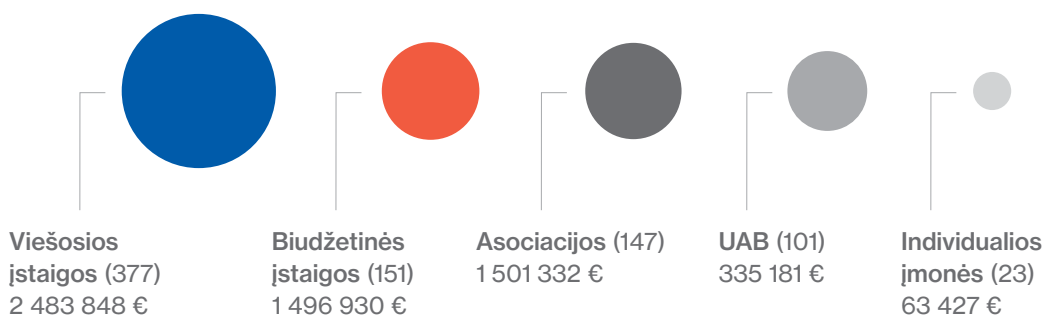
„Menų spaustuvė“ pernai surengė tarptautinį naujojo cirko festivalį „Naujojo cirko savaitgalis‘14“. Visi **Lietuvos teatrai** – Alytaus, Šiaulių, Klaipėdos, Kauno, Lietuvos nacionalinis dramos, Juozo Miltinio, Oskaro Koršunovo, „Apeirono“, „Meno forto“, „Cezario grupės“ ir daugelis kitų – pastatė naujų spektaklių. Lietuvos nacionalinis operos ir baleto teatras kvietė į Gioachino Rossini „Sevilijos kirpėją“ ir Piotro Čaikovskio „Spragtuką“ – vien šį baletą pamatė daugiau nei 10 000 žmonių! Šokio srityje daugiausiai finansuoti „PADI DAPI Fish“ ir „Dansemos“ teatrai.

Kai kurie 2014-aisiais sukurti kultūros ir meno kūriniai peržengė institucijų ribas ir persikėlė į gatves **arčiau žmonių**, taip eksponuodami ne tik meninės kūrybos rezultatą, bet ir patį kūrinio gimimo procesą. Čia vėl minėtina M. Navako paroda NDG, taip pat savo virtuvę atvėrė ir antrą kartą vykęs gatvės meno festivalis „Vilnius Street Art“ – socialiai ir politiškai angažuotas renginys, kvestionuojantis viešų ir privačių diskursų perskyras, keliantis klausimus apie meno ir ne-meno santykį. Pasak projekto vadovės Ūlos Ambrasaitės, festivalis buvo skirtas ir tiems, kurie klausia, kas yra gatvės menas, ir tiems, kurie jau žino, kas tai yra. Organizatoriai siekė diskutuoti apie poreikį asmeninti viešąsias erdves, pasidalinti kitų šalių menininkų patirtimi – kurdami tokią aplinką, kurią būtų galima vadinti „trumpalaikėmis vizualinėmis miesto redakcijomis“.

Vilnius Street Art 2014

Ypač teigiamai vilniečiai ir miesto svečiai įvertino ispanų menininko Arys piešinį ant pastato Jasinskio ir Dainavos gatvių kampe, lenkų menininko „M-City“ trafaretą ant Profsajungų rūmų (pastato fasadą pagyvino menininko sukurtas džunglių medis), taip pat įsimintini Ernesto Zacharevičiaus atlantai (parėmę Liubarto tiltą prie Žvėryno), slapyvardžiu Morfai prisistatančio kūrėjo konceptualus kūrinys (žalia juosta apdengti nebenaudojami urbanistiniai objektai) bei komandos 209 šmaikštūs ir poetiški užrašai ant laikinų ar apleistų miesto pastatų.

Kultūros produktų ir paslaugų kūrimo projektų vykdytojų veiklos formos

Dailės ir tarpdisciplininio meno srityse Lietuvos kultūros taryba skatino inovatyvius sprendimus, naujų formų ieškoti nebijančius kūrėjus: 2014 m. vyko Lietuvos dailininkų sąjungos organizuota kvardienalė „Dailė ant vėliavos stiebo“, Kaune aktyviai veikė galerijos „Meno parkas“, „POST“, Telšiuose – Telšių menų inkubatorius. Sostinėje šiame bare darbavosi Nacionalinė dailės galerija, Vilniaus dailininkų sąjungos galerija, Šiuolaikinio meno centras, Lietuvos meno galerininkų asociacijos rengiama „Art Vilnius‘14“ mugė.

Šiuolaikinio meno centre šalia pasaulyje pripažintų menininkų (Rosa Barba, Melanie Smith, Katinaka Bock ir kt.) savo individualią parodą „Labyrinthus“ atidarė 2015 m. Lietuvai Venecijos šiuolaikinio meno bienalėje su savo projektu „Muziejus“ atstovaujantis Dainius Liškevičius. Menininko paroda kvietė patirti uždarą, dažnai klaidinančią, daug klausimų keliančią erdvę, kurioje pristatytas

kompleksiškas projektas, sujungęs architektūros, skulptūros ir instaliacijos žanrus, asmeninės kolekcijos ir retrospektyvos formas. Pats labirintas buvo sumanytas dvejopai – ir kaip architektūrinis kūrinys (apžiūrimas iš išorės), ir kaip įvietinta parodinė erdvė (apžiūrima iš vidaus). Į šešiolika dalių padalytame kvadratiname statinyje buvo eksponuojami meniniai objektai, sukurti iš daugelį metų kauptų daiktų ir fotografijų: labirinte buvo galima rasti akmenų, jūros žvaigždžių, gaublių, Jėzaus atvaizdo reprodukcijų, grafikų lentelių, šlepečių, figūrėlių, mokslo knygų ir kitų, rodos, vienas su kitu nesusijusių objektų.

Pastaraisiais metais į Lietuvos **fotografijos** istoriją ryžtingą žingsnį žengė ir savo vietą pagaliau rado tragiško likimo fotografas Vitas Luckus. Bendradarbiaujant Lietuvos dailės muziejaus Nacionalinei dailės galerijai ir Šiaulių „Aušros“ muziejaus Fotografijos muziejui, Lietuvos kultūros institutui ir Lietuvos fotomenininkų sąjungos Kauno skyriui 2014 m. surengtas fotografo Vito Luckaus (1943–1987) memorialinių renginių ciklas „Kara ir taikos“, o Šiaulių „Aušros“ muziejuje atidaryta fotografo retrospektyvos paroda „Siūlau naują pasaulį“. Besidomintieji V. Luckaus asmenybe ir kūryba galėjo susipažinti su dr. Margaritos Matulytės ir Tatjanos Luckienės-Aldag sudaryta, Lietuvos dailės muziejaus ir Lietuvos fotomenininkų sąjungos Kauno skyriaus išleista monografija *Vitas Luckus. Biografija. Kūryba*, kuri tiek Lietuvoje, tiek užsienyje sulaukė pelnyto pripažinimo: Lietuvoje pelnė pagrindinį prizą knygos meno konkurse „Vilnius’ 2014“; Prancūzijoje Arlio fotografijos festivalyje (*Les Rencontres d’Arles*) monografija pripažinta geriausia metų istorinės fotografijos knyga. Renginiuose taip pat pristatytas režisierės Giedrės Žickytės dokumentinis filmas „Meistras ir Tatjana“, kuris 2015-ųjų metų „Sidabrinių gervių“ apdovanojimuose laimėjo net keturiose nominacijose.

Atsigręžę į istoriją, tvirtai žengdami pirmyn – panašu, kad būtent taip Lietuvos kultūros produktų ir paslaugų kūrėjai užbaigė 2014-uosius metus.

Iš viso finansuota

816

projektų

Jiems skirta

5 961 812

eurų

Paskirtos

438

stipendijos

Leidybiniams projektams skirta daugiau nei

1 mln.

eurų

Finansuoti

78

kultūros ir kūrybinių industrijų projektai

Finansuoti

35

grožinės, mokslinės, humanitarinės literatūros kūrinių vertimo į lietuvių kalbą projektai

Dainiaus Liškevičiaus paroda „Labyrinthus“.
Nuotrauka iš Šiuolaikinio meno centro archyvo.

4-as prioritetas

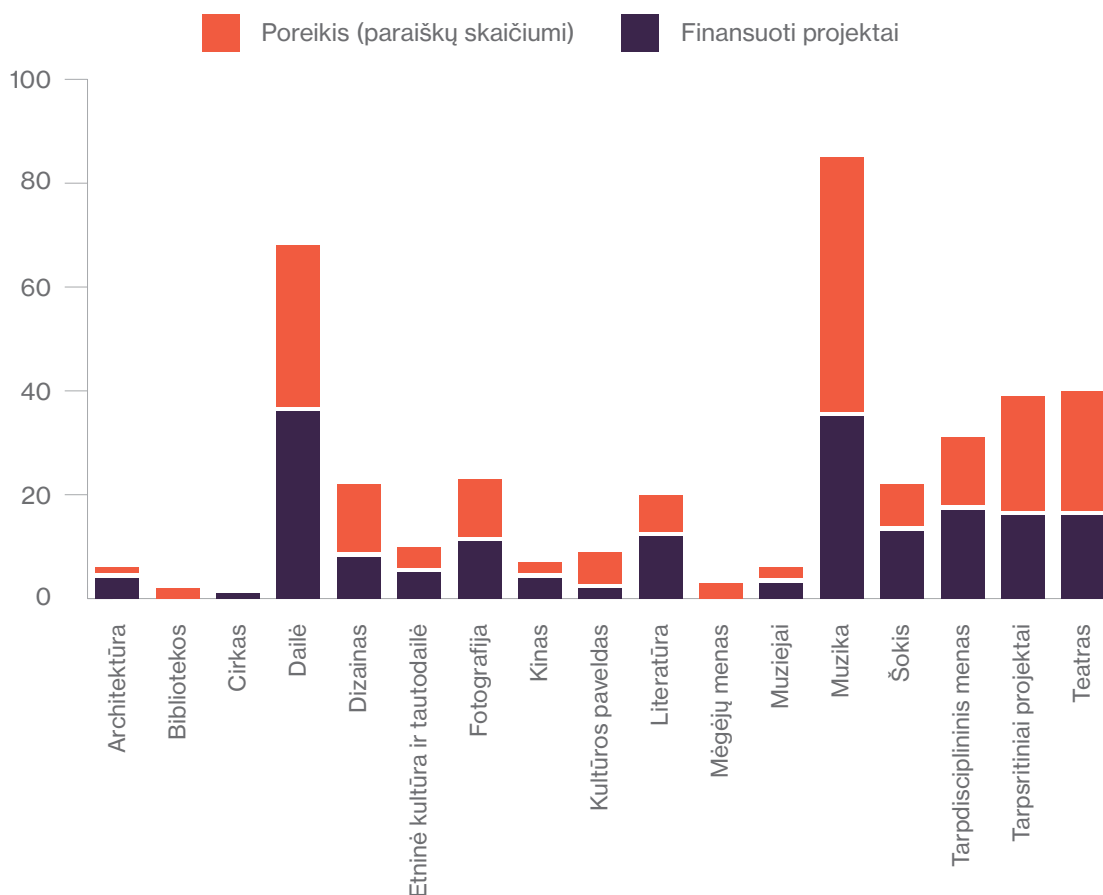
Tarptautiniai ir mobilumo projektai

Lietuviškosios kultūros **sklaidos užsienyje** bei **tarptautinio bendradarbiavimo** patirtys yra svarios ir reikšmingos – jos atspindi šalies politinį ir ekonominį stabilumą, leidžia pažinti žmonių mentalitetą, gyvenimo būdą, kūrybingumą, skatina idėjų ir informacijos mainus, leidžia pažinti kitų kultūrų savitumą, ugdo tolerancijos ir pagarbos jausmus. Tiesioginiai kultūrų mainai ir bendradarbiavimas stiprina abipusį supratimą, atvirumą, pasitikėjimą, galimybę mokytis vieniems iš kitų.

Finansuojant tarptautinius ir mobilumo projektus siekta padėti meno ir kultūros kūrėjams bei vadybininkams ieškoti užsienio partnerių, užtikrinti didžiausių Lietuvoje rengiamų tarptautinių festivalių finansavimą, sukurti palankią terpę atvykstantiems rezidentams bei pristatyti pasauliui mūsų vykstančius kultūros procesus.

Tarptautinių ir mobilumo projektų sritys

Bendras poreikis: **7 659 120 € (380 paraiškos)** | Iš viso skirta: **2 394 246 € (183 projektai)**

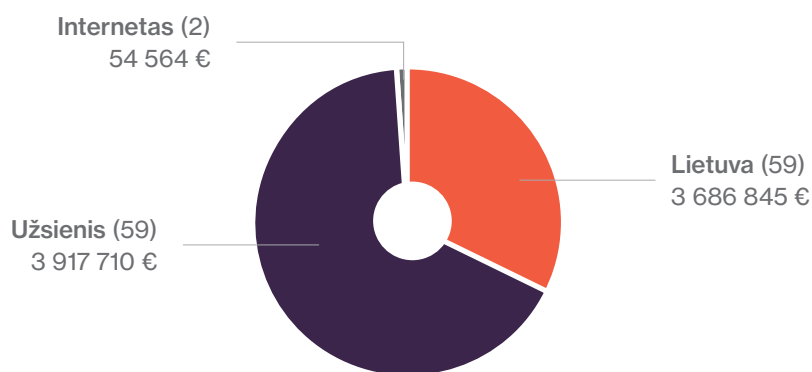
Praėjusiais metais pasaulinėje kultūros ir meno projektų apytakoje su Lietuvos kultūros tarybos parama dalyvavo: Lietuvos nacionalinė filharmonija (organizavo muzikos mainus tarp mūsų šalies ir Kinijos); Lietuvos leidėjų asociacija (užsiimė lietuviškos literatūros sklaida tarptautinėje Frankfurto knygų mugėje), šokio srities atstovai pasirodė Vokietijoje, Nyderlandų karalystėje, Rumunijoje, Indijoje ir Kanadoje; teatralai rengė gastroles Izraelyje, Kinijoje, Prancūzijoje, Lenkijoje ir Latvijoje, Rusijoje; su lietuvių fotografų darbais parodose susipažino Jungtinių Amerikos Valstijų, Japonijos ir kitų šalių gyventojai.

2014 m. rugsėjo mėnesį Malmėje (Švedija) Modernaus meno muziejuje buvo atidaryta šiuolaikinio Šiaurės ir Baltijos šalių **meno paroda** „Society Acts – The Moderna Exhibition“. Kas ketverius

metus rengiamoje parodoje pirmą kartą dalyvavo Lietuvos menininkai: Ugnius Gelguda ir Neringa Černiauskaitė, Gintaras Didžiapetris, Elena Narbutaitė, Jonas Mekas, Laura Kaminskaitė, Algirdas Šeškus. Eglė Budvytytė kartu su kolega Bartu Groenendaalu specialiai šiai parodai sukūrė filmą „In the Absence of Miracles: the Twilight and the Loop“ (16:9 HD video, 2014). Filmą galima interpretuoti iš įvairių pozicijų, tačiau esminė mintis suponuoja susidūrimo su „kitoniškumu“, daugia-kultūriškumo ir gentrifikacijos problemas, dominuojančios ideologijos kovą siekiant išlaikyti galios pozicijas, tokiu būdu nustumiant į paribį tai, kas trikdo, yra keista ir netikėta. Anot menininkės, ši situacija atspindi ir tai, kas vyksta vis labiau komercine tampančioje kino industrijoje ir į save susitelkusiame meno pasaulyje. Iš viso projekte dalyvavo daugiau nei 30 menininkų ir menininkų grupių iš Švedijos, Suomijos, Danijos, Lenkijos, Estijos, Latvijos ir Lietuvos, o lietuvių pasirodymą kuravo Tarptautinių kultūros programų centras (dabar – Lietuvos kultūros institutas).

Lietuvių vizualiųjų menų darbai taip pat **keliavo po visą pasaulį**: nuo Meksikos, Brazilijos iki Belgijos, Prancūzijos. Štai Italijoje Castellamonte mieste atidaryta 16 lietuvių autorių keramikos paroda. Prestižinėje 54-ojoje keramikos ir 11-ojoje taikomųjų menų parodoje Lietuva svečių teisėmis dalyvavo pirmą kartą. Parodos lankytojai gavo unikalią progą išvysti Aldonos Jonuškaitės-Šaltenienės instaliaciją „Puota“ – siurrealistinės dinamiškos puotaujantios figūros kausto lankytojų dėmesį ir provokuoja emocijas. Ši instaliacija 1998 m. buvo apdovanota Nacionaline kultūros ir meno premija. Kartu su premijos laureatės darbais ekspozicijoje pristatyti ir Remigijaus Sederevičiaus, Ryčio Jakimavičiaus, Konstancijos Dzimidavičienės, Sigitos Lukošūnienės, Dalios Laučkaitės-Jakimavičienės, Virginijos Ridikaitės-Laužadienės, Ričardo Lukošūno, Valdo Kurkliečio, Kristinos Paulauskaitės, Agnės Šemberaitės, Aldonos Keturakienės, Andriaus Janulaičio, Juozo Lebednyko, Rūtos Šipalytės, Jolantos Kvašytės kūriniai.

Tarptautinių ir mobilumo projektų įgyvendinimo vieta

Kauno bienalė, kurdama **įvairių šalių meno institucijų tinklą**, vykde projektą „Jungtys: Portugalija–Lietuva“. „CONTEXTILE“ bienalės Portugalijoje rengėjai pakvietė Lietuvą šalies-svečio teisėmis pristatyti šiuolaikinius Lietuvos tekstilės menininkus Guimarães mieste. Kuratorės Neringa Stoškutė ir Virginija Vitkienė, apžvelgusios pastarųjų trejų metų menininkų kūrinius ir išanalizavusios dominavusias temas, surengė parodą „Laiko drobulė“, kurioje laikinumo, laiko, kartų kaitos, atminties ir užmaršties temos suvienijo skirtingas technikas ir meninės raiškos formas. Paroda Lietuvoje (antroji projekto dalis) siūlė apmąstyti socialinį reiškinių pavadinimu „phubbing“. Žodis „phubbing“ anglų kalboje atsirado prieš kelis metus. Tai reiškiny, kuomet žmogus panyra į išmaniąsias technologijas visiškai ignoruodamas aplinkinius, tad paroda siekta apmąstyti mūsų santykį su virtualia realybe, kurioje praleidžiame vis daugiau laiko. Parodos Nacionalinio M. K. Čiurlionio muziejaus Kauno paveikslų galerijoje lankytojai pamatė didelę įvairovę tekstilės darbų – nuo didelio formato kompiuterizuotu būdu išaustų žakardo audinių, iki ritualizuotų performansų ar dygsnelinio siuvinėjimo technikų derinimo su fotografija, šokiu, videomenu.

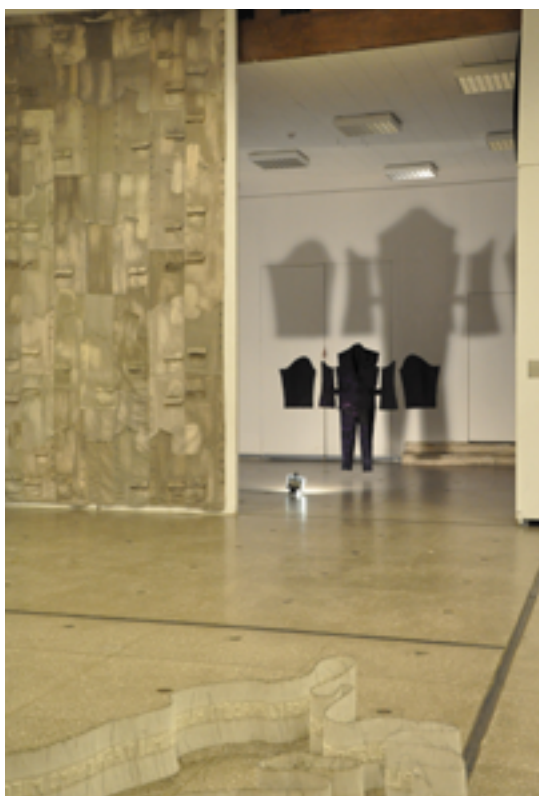
1

2

3

4

5

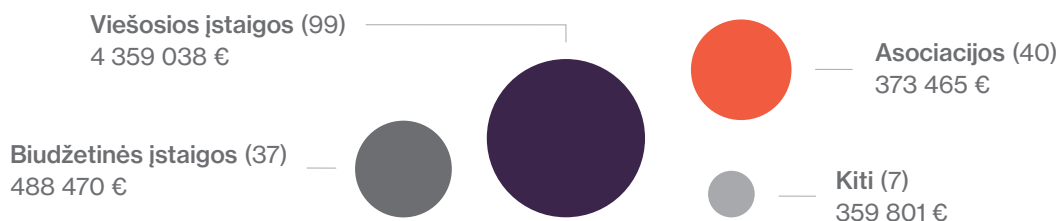
1. Festivalis „Gaida“. Nuotraukos autorius Adomas Švedas. (esu ir kitų tau siuntęs, man rodos ten labiau matosi veiksmas)
2. Fotografijos festivalis „Kaunas Photo 2014“. Nuotraukos autorius Mindaugas Kavaliauskas. (siunčiu ir kita)
3. Kadras iš Eglės Budvytės filmo „In the Absence of Miracles: the Twilight and the Loop“.
4. Kauno bienalės projekto „Jungtys 2014. Portugalija–Lietuva“ dalis. Nuotrauka iš Kauno bienalės archyvo.
5. Tarptautinis dainuojamosios poezijos festivalis „Tai aš“ Vilniuje. Nuotraukos autorius Laurynas Mataitis.

Sociopolitinė meninė refleksija buvo Tarptautinės architektų sąjungos (UIA) XXV kongreso, rugpjūčio mėnesį vykusio Pietų Afrikos mieste Durbane, leitmotyvas: kokiais įrankiais disponuoja šiuolaikinė architektūra, kad galėtų reaguoti į sociopolitinę, ekonominę bei ekologinę aplinką?

Baltijos šalims kartu su kaimynių Latvijos ir Estijos architektų organizacijomis atstovavo Lietuvos architektų sąjunga. Kas trejus metus vykstančiame renginyje, kuris sutraukia tūkstančius architektų, teoretikų, studentų, mokslininkų ir kitų entuziastų iš viso pasaulio, buvo pristatytas Baltijos paviljonas „Taškai“, kurio galutinį vaizdą kūrė patys lankytojai: jungiant sunumeruotus taškus buvo galima nupiešti žymiausias Lietuvos, Latvijos ir Estijos architektūros objektus, sukurtus po 2000-ųjų. Šiuolaikinę Lietuvos architektūrą reprezentavo tokie pastatai, kaip Vilniaus universiteto biblioteka (MKIC), M. K. Čiurlionio galerija, „Žalgirio“ arena, Vilniaus prokuratūra, Sausio 13-osios memorialas ir kiti.

Baltiškasis žaidimas taškais Afrikoje sudomino pasaulį

Tarptautinių ir mobilumo projektų vykdytojų veiklos formos

Lietuvos kultūros ir meno pristatymo projektai vyko ne tik užsienyje – **tarptautinių renginių ir festivalių** netrūko ir pačioje Lietuvoje: XIX Pažaislio muzikos festivalis, „Naujasis Baltijos šokis“, teatro festivalis „Sirenos“, „Kino pavasaris“, „Scanorama“, „Kaunas Photo“ ir kt.

Liepos mėnesį vyko dvikalbis XVIII tarptautinis Thomo Manno festivalis „Šimtmečio vasara“ ir pradėjo penkerių metų teminį ciklą „Modernybės palikimas. 100 metų po didžiojo karo“. Festivalis išsiskiria savo tarpdiscipliniškumu, tęstinumu ir išskirtine organizatorių komanda – prie festivalio Nidoje prisideda Goethe's institutas Vilniuje, Prancūzų kultūros institutas, Lenkijos institutas, Vilniaus dailės akademija. Festivalyje pasitelkus muziką, literatūrą, dailę ir kiną buvo paminėtas Pirmojo pasaulinio karo pradžios šimtmetis, analizuotas istorinis ir sociokultūrinis kontekstai bei to laikmečio kultūros palikimas. Koncertuose skambėjo lietuvių, čekų, austrių, vokiečių ir kitų kompozitorių klasika, vakarais rodyti Lenkijos, Vokietijos, Lietuvos, Suomijos kino režisierių filmai, diskusijose dalyvavo rašytojai iš užsienio ir Lietuvos.

Pateiktų ir finansuotų tarptautinių ir mobilumo projektų santykis

183 iš 380

Kitas iš didžiųjų renginių – tarptautinis šiuolaikinės muzikos festivalis „Gaida“ – vyksta jau nuo 1991 m. ir yra pripažįstamas vienu svarbiausių naujosios muzikos forumų Baltijos šalyse, Vidurio ir Rytų Europoje. 2014 m. festivalyje apsilankė rekordinis kiekis klausytojų – daugiau nei 7000, o festivalio dalyvių skaičius beveik siekė 500. Turint galvoje, jog festivalis yra skirtas šiuolaikinei akademinėi muzikai, kuri Europoje bei pasaulyje yra laikoma intelektualiosios, nemasinės kultūros dalimi, festivalio lankomumas ir stiprus palaikymas iš publikos pusės patvirtina organizatorių pastangų sėkmę.

Skaiciai ne taip stebina, prisiminus, kad festivalyje pernai pasirodė visame pasaulyje žinomi vardai – šiuolaikinės muzikos korifėjus amerikietis Philipas Glassas, teatro režisierius ir kompozitorius Heineris Goebbelsas (gerbėjams pristatęs jau 16 metų keliaujantį dinamišką monospektaklį „Max Black“ apie tikrovę mėginantį pažinti filosofą ir matematiką Maxą Blacką), tarp Lenkijos ir Olandijos gyvenanti ir muzikinės tėkmės lūžiais žaidžianti Hanna Kulenty (festivalyje pristatyti net 5 jos kūriniai). „Gaidoje“ įvyko net 10 lietuvių kompozitorių (Broniaus Kutavičiaus, Onutės Narbutaitės, Ugnės Giedraitytės, Ramūno Motiekaičio ir kt.) naujų kūrinių premjeros.

Atrodo, jog 2014 m. Lietuvos kultūros ir meno bendruomenė darkart įrodė, jog esame **įdomūs pasauliui** ir **atviri** kultūrinei įvairovei.

Iš viso finansuoti

183

projektai

Jiems skirta

2 394 246

eurai

Finansuota

17

tęstinių tarptautinių festivalių Lietuvoje

Finansuota daugiau nei

15

rezidencijų projektų

Projektų veiklos vyko daugiau nei

20

viso pasaulio šalių

Populiariausios menininkų rezidencijų vietos –

Vilnius ir **Nida**

Festivalio „Naujasis Baltijos šokis'14“ akimirka.
Nuotraukos autorius Dmitrijus Matvejevas.

5-as prioritetas

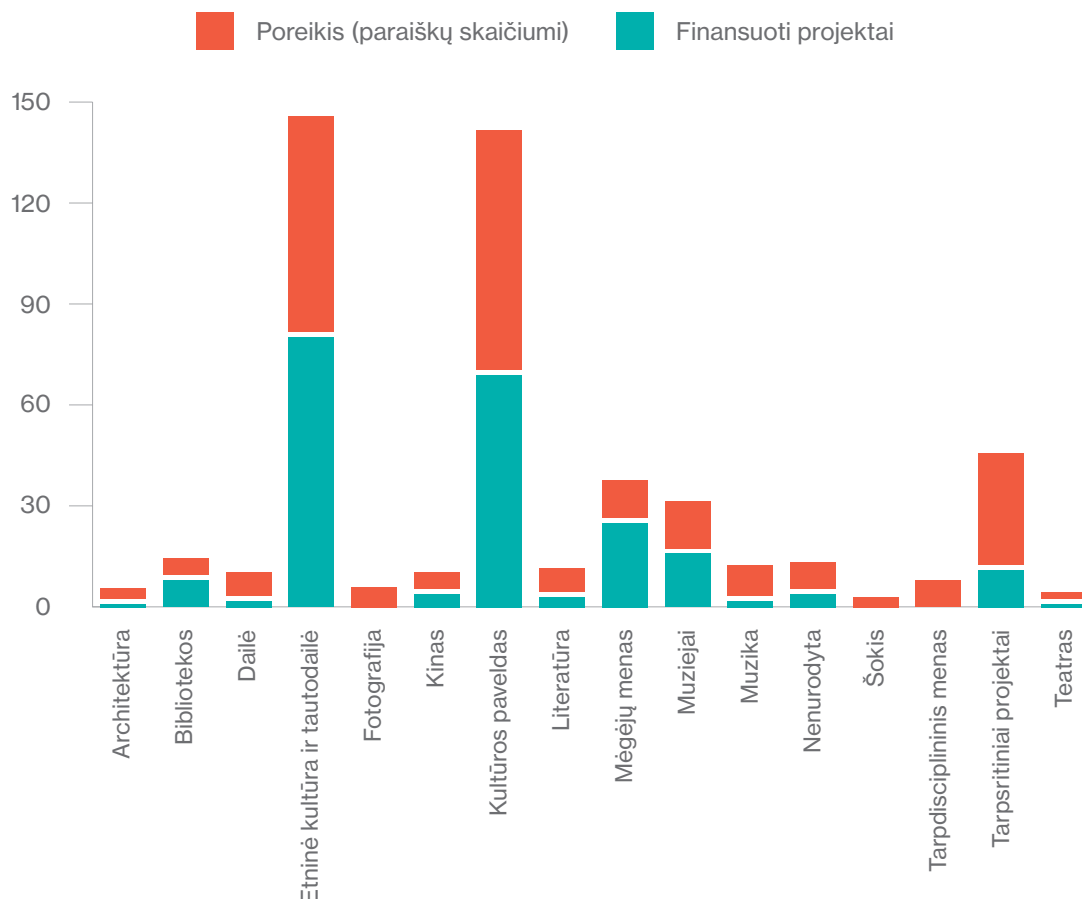
Kultūros tapatumas

Kultūros tapatumas – dar vienas praėjusių metų finansavimo prioritetas, kuris apėmė pilietiškumo, istorinio sąmoningumo, politinio aktyvumo skatinimą, reikšmingo kultūros paveldo grąžinimą į Lietuvą, etninės kultūros apsaugą ir plėtrą, sakralinių kultūros paveldo vertybių apsaugą.

Kultūros tapatumo sritis – tai darbas su mūsų istorine atmintimi, bandymas pakloti tvirtus, ateities kartoms atsispirti padėsiančius pamatus. Kartu tai ir tapatybės naratyvo įk kontekstinimas ir aktualizavimas, į pasakojimą įtraukiant mūsų akiratį plečiančias temas bei tradicijas.

Kultūros tapatumo sritys

Bendras poreikis: **5 024 832 € (482 paraiškos)** | Iš viso skirta: **870 655 € (226 projektai)**

Vienas iš ryškiausių, daugiausiai atgarsių visuomenėje susilaukiantis kultūros tapatumo projektas yra organizacijos „Jauniems“ kasmet vykdoma ekspedicija „Misija Sibiras“. Projekto tikslas – skatinti **kartų dialogą**, puoselėti pilietiško, aktyvaus jaunimo norą pažinti ir permąstyti Lietuvos istorinę patirtį, ją įprasminėti šiandieniniame gyvenime.

Praėjusiais metais dalyvauti projekte panoro 700 jaunų žmonių, į Sibirą išvyko tik 16. Anot organizatorių, 2014 m. žygis Krasnojarske buvo vienas sudėtingiausių ir pareikalavo daugiausiai ištvermės: misijos metu buvo sutvarkytos 9 kapinės (Lesosibirske, Jeniseiske, Zyriankoje, Strelkoje, Savine, Zacharovkoje, Momotove ir Piskunovkoje), pastatyti 4 kryžiai. Psichologinių ir fizinių iššūkių apšė patirtis vainikavo daugiau nei 100 pristatymo renginių Lietuvoje bei užsienyje: mokyklose, universitetuose, ambasadose, bendruomenių centruose.

Projektas „Misija Sibiras“ parodo, kad Lietuvos jaunuomenei patriotiškumo sąvoka neapsiriboja vienmatėmis veiklomis; priešingai, kuriamas atviras ir empatiškas santykis, keliama klausimai, kurie, ko gero, dažnai yra svarbesni už surandamus atsakymus.

Misija Sibiras 2014 – Krasnojarskas

2014 m. Lietuvoje buvo minimos Ukrainos kultūros dienos, skirtos poeto ir dailininko Taraso Ševčenkos (1814–1861) 200-osioms gimimo metinėms paminėti. Menininkas turi sąsają ir su Lietuva – mokėsi dailės Vilniaus universitete, buvo 1831 m. sukilimo liudininkas.

Praėjusiais metais komanda „Filmų štrichai“ pristatė interaktyvios animacijos ir kino projektą „Kita stotelė: T. Ševčenkos“. Prieš žiūrovų akis kaligrafiniais piešiniais buvo rašomos T. Ševčenkos peozijos eilutės, interpretuoti poeto rankraščių kraštuose nupiešti eskizai, į projektą įtraukti ir šiandieniniai Vilniaus miesto T. Ševčenkos gatvės vaizdai, gyvai skaitomi poezijos fragmentai, rodomi animuoti „Vilniuje, garsiajame mieste...“, „Ir mirusiems, ir gyviems...“, „Kobzar“, „Kunigaikštienė“ ir kiti eilėraščiai.

Pateiktų ir finansuotų kultūros tapatumo projektų santykis

226 iš 482

Kultūros paveldo bei etninės kultūros ir tautodailės projektų dalis

Kitų sričių projektai (77)
411 260 €

Kultūros paveldo bei etninės kultūros ir tautodailės projektai (149)
459 395 €

Igyvendinant etninės kultūros plėtros tikslus – stiprinti sukaupytą etninės kultūros vertybių apsaugą, sudaryti sąlygas gyvųjų tradicijų saugojimui ir raiškai, aktyvinti etninės kultūros plėtrą ir sklaidą – finansuoti visuose Lietuvos regionuose vykę projektai, siekė priminti, kvietę suprasti ir vis giliau pažinti lietuvių etninę kultūrą. Renginių spektras driekėsi nuo Širvintų ar Varėnos rajonų iki didžiųjų Lietuvos miestų; nuo tradicinių, tarptautinių folkloro festivalių „Skamba skamba kankliai“ ar „Saulėlė raudona“ iki įvairių plenerų, dirbtuvių, senųjų amatų dienų ir etnokultūros sklaidos mažesnio masto renginiuose.

Etninės kultūros sklaidos projektais siekta išsaugoti ir populiarinti ne tik lietuviškąją folklorinę tradiciją, bet ir kitų tautų – lenkų, rusų, baltarusių, ukrainiečių, totorių, kt. – etninę paveldą. Būtent šiuos tikslus kelia Lietuvos tautinių mažumų kultūrinę įvairovę puoselėjantis ir jau devintą kartą įvykęs tarptautinis festivalis „Pokrovskije kolokola“. Jį kasmet organizuoja Lietuvos tautinių mažumų folkloro ir etnografijos centras drauge su Slavų tradicinės muzikos mokykla ir Vilniaus rusų folkloro centru.

Festivalyje dalyvavo folkloro kolektyvai iš užsienio šalių (Baltarusijos, Gruzijos, Kazachstano, Lenkijos, Olandijos, Rusijos, Ukrainos) ir įvairių Lietuvoje gyvenančių tautų folkloro ansambliai. Šv. Kotrynos bažnyčioje pasirodė ir egzotiškas Rusijos raginių instrumentų ansamblis iš Sankt Peterburgo, vadovaujamas dirigento Sergejaus Polianičko. Rusijoje ir užsienyje gerai žinomas kolektyvas gaivina beveik išnykusią rusų raginių instrumentų muzikinę tradiciją, kurios analogų iki šiol nėra niekur kitur pasaulyje.

1

2

3

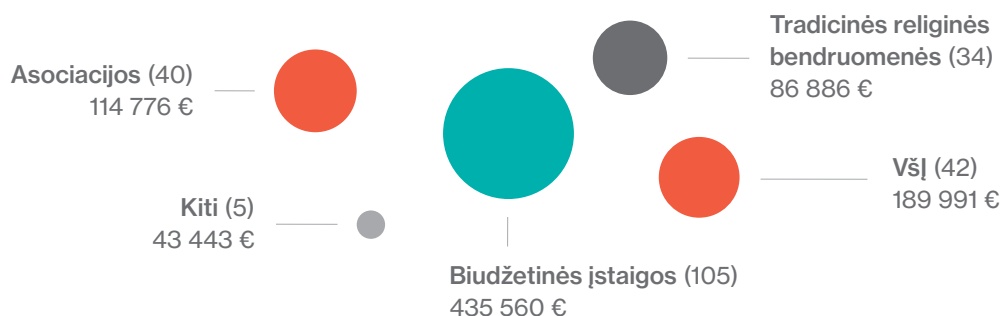
4

5

1. XVII-ojo festivalio „Mėnuo Juodaragis“ akimirkos. Nuotraukų autorius Mantas Puida.
2. Tarptautinis folkloro festivalis „Saulelė raudoa“ Plungėje. Nuotraukų autorius Vladas Gaudiešius.
3. XVII-ojo festivalio „Mėnuo Juodaragis“ akimirkos. Nuotraukų autorius Mantas Puida.
4. „Misija Sibiras 2014“ Krasnojarske. Nuotrauka iš labdaros ir paramos fondo „Jauniems“ archyvo.
5. Tarptautinis folkloro festivalis „Saulelė raudoa“ Plungėje. Nuotraukų autorius Vladas Gaudiešius.

Kultūros tapatumo projektų vykdytojų veiklos formos

Tuo tarpu baltiško etniškumo kryptį puoselėjantis festivalis „Mėnuo Juodaragis“ 2014 m. vyko jau septynioliktąjį kartą ir į renginį masino mistiška tema „Miegas ir sapnai“. „Mėnuo Juodaragis“ yra nepriklausomas šiuolaikinės baltų kultūros ir alternatyviosios muzikos festivalis, pristatantis pagoniškos pasaulėžiūros palikimą, neo-folkloro kryptis ir postmodernias kultūrinio paveldo interpretacijas. Renginys nuolat plečia savo žanrų ir temų spektrą, todėl kvietė ne tik klausytis Baltijos ir užsienio šalių kolektyvų koncertų, bet ir stebėti garso architektų pasirodymus, senųjų apeigų motyvų demonstraciją, klausytis paskaitų, žiūrėti filmus, parodas, dalyvauti tradicinių amatų dirbtuvėse bei kūrybos projektuose ir kt.

Pernykštis „Mėnuo Juodaragis“ išsiskyrė festivalio mastu, kurį nulėmė festivalio tradicija kas ketverius metus „susiglausti“. Mažą festivalio privalumai – jo kameriškumas, jaukumas ir šeimyninė nuotaika. Ypatingą festivalio atmosferą kūrė ir pasirinkta vieta – Skinderiško dendrologinis parkas, turtingas retų medžių rūšių, tvenkinių, riedulių. Beveik visas parkas išdaigintas iš sėklų ir apsodintas vieno žmogaus – parko įkūrėjo Kęstučio Kaltenio – rankomis.

Taip 2014-aisiais buvo interpretuojamas lietuviškosios **kultūros tapatumas** – su pagarba tradicijai ir pasiryžimu kurti savąją istoriją.

Iš viso finansuoti

226

projektai

Jiems skirta

870 656

eurai

Skaitmeninto turinio pagrindų sukurtų produktų bei paslaugų vartotojų skaičius – daugiau nei

80 000

Parengta daugiau nei

30

techninių apsaugos priemonių įrengimo sakraliniuose objektuose projektų

Valstybės

kino metraštyje

fiksuoti svarbiausi politiniai, ekonominiai, kultūriniai įvykiai, iškilios asmenybės

Finansuoti

9

kultūros paveldo restauravimo ir/ar konservavimo projektai

Lietuvos tautinių mažumų folkloro ir etnografijos centro reniamas tarptautinis folkloro festivalis „Pokrovskije kolokola“. Nuotraukos autorius Dmitrijus Matvejevas.

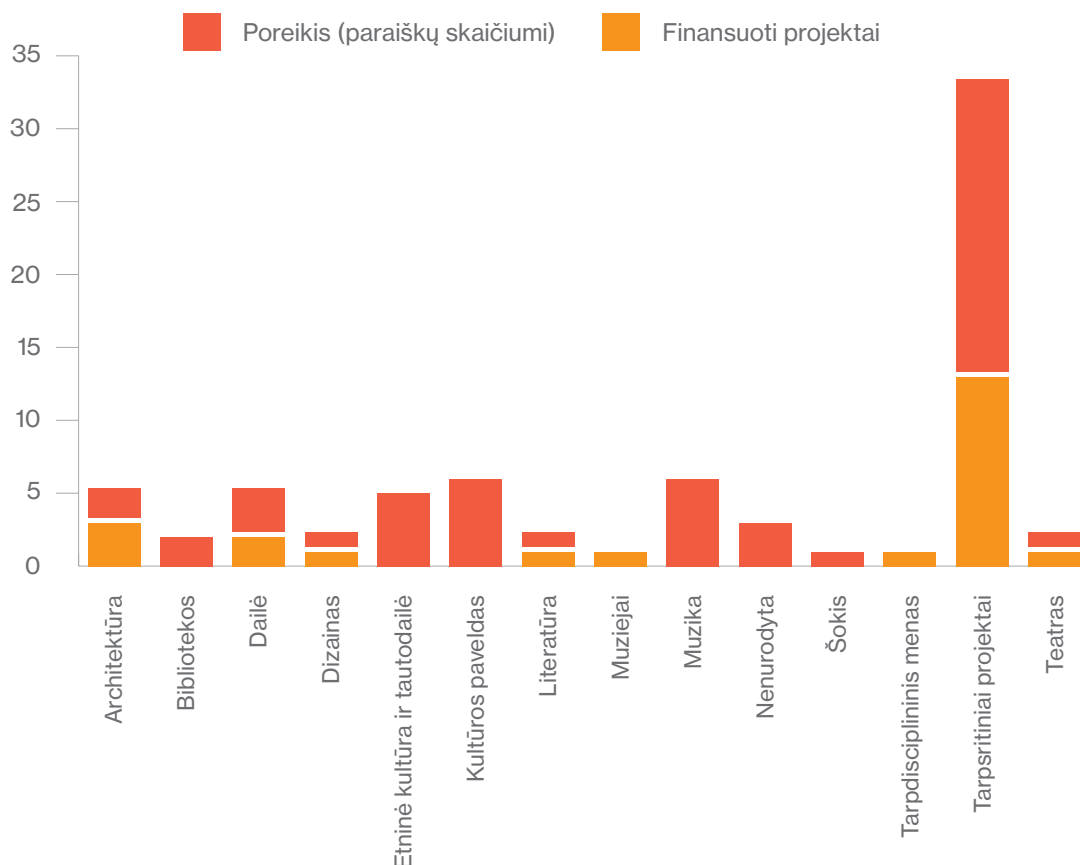
6-as prioritetas

Kultūros srities tyrimai

Šalia jau apžvelgtų kultūros ir meno projektų ir prioritetinių kultūros politikos įgyvendinimo krypčių, Lietuvos kultūros taryba rūpinasi ir procesų, įvairiais būdais skatinančių įvairovę ir kūrybiškumą, atpažinimu bei supratimu. Būtent dėl šios priežasties organizuojama **kultūros srities tyrimų** programa, kurios pagrindinis tikslas – skatinti ir puoselėti **kultūros ir mokslo bendradarbiavimu** grįstą analizės tradiciją Lietuvoje.

Kultūros srities tyrimų sritys

Bendras poreikis: **1 357 865 € (74 paraiškos)** | Iš viso skirta: **366 572 € (23 projektai)**

2014 m. greta įprastų užsakomųjų tyrimų buvo remiami kultūros ir meno poveikio žmogaus ekonominei, socialinei ar psichologinei gerovei tyrimai, atskirų kultūros sektorių vystymosi ir kultūros politikos procesų analizė. Šioje srityje buvo atlikti keli Lietuvos kultūrinei savimonei reikšmingi tyrimai: Ateities visuomenės instituto „Nacionalinės kultūros mecenavimo strategijos sukūrimas“, Lietuvos kultūros tyrimų instituto „Nacionaliniai kultūros prioritetai: Dainų šventės tarpdisciplininiai tyrimai“ bei Lietuvos muzikos ir teatro akademijos (LMTA) „Kultūros politikos kaita 2010–2014 m.: strateginių prioritetų ir įgyvendinimo priemonių dermė (I etapas)“. Ateities visuomenės instituto analizė siekė aptarti mūsų šalies **mecenavimo specifiką** ir paskatinti mecenavimo tradicijų kūrimąsi. Buvo atlikta teisinių dokumentų, reglamentuojančių mecenatystę, analizė, parengti strateginiai pasiūlymai, kaip sukurti palankų politinį klimata ir priimti mecenavimo įstatymus. LMTA tyrėjai (Elona Bajorinienė, Ieva Kuizininė, Kornelijus Platelis, Rūta Stanevičiūtė-Kelmickienė) kėlė klausimą, kokie **strateginiai prioritetai** yra keliami kultūros politikai Lietuvoje ir koku būdu jie yra įgyvendinami per pastaruosius ketverius metus (2010–2014).

Nemažiau svarbią vietą kultūros sritys tyrimų kontekste užima meno ir kultūrinės edukacijos analizė. Atsižvelgiant į tai, jog 2014 m. vienas iš finansavimo prioritetų buvo stiprinti kultūrinės edukacijos sektorių, nenuostabu, jog kelios organizacijos vykdė įvairių edukacijos metodologijų ir aspektų analizę: Neigaliųjų kolektyvas „Naujasis teatras“ atliko tyrimą „Neigaliųjų socializacijos galimybės: Neigaliųjų teatro atvejo analizė“, Žaislų muziejus – „Žaislų ir žaidimo tematikos tyrimas vaikų ikimokyklinio ir pradinio amžiaus grupėse“, „Meno avilys“ tyrinėjo „Kino ir teatro edukacijos poveikį jaunimui“.

Iš šio konteksto išsiskiria Lietuvos tarpdisciplininio meno kūrėjų sąjungos (LTMKS) atliktas tyrimas „Vaikų dailės mokyklų kultūrinis ir sociopolitinis dalyvavimas visuomenėje“, kuris atkreipia dėmesį į mažiau matomą Lietuvos kultūros lauko grandį – vaikų meninį ugdymą, iki šiol veik laikomą vien bendrosios švietimo sistemos rūpesčiu, užmirštant, kad, anot tyrėjų, „vaikų meno mokyklos gali ir turi būti reikšmingas kultūros lauko veikėjas“¹. Tyrimo autoriai (Lina Michelkevičė, Vita Petrušauskaitė, Kęstutis Šapoka) rėmėsi prielaida, jog „vaikų dailės mokyklų visuomeninis aktyvumas gali būti svarbus įrankis formuojant plačiosios auditorijos meno sampratą bei jo receptiją“². Tad natūralu, jog LTMKS vykdė konkrečių atvejų – vaikų dailės mokyklų – analizę, siekdama išsiaiškinti jų dalyvavimo kultūriniame, socialiniame ir kituose visuomenės bendrabūvio sluoksniuose lygį.

Dar viena 2014 m. dalinai Lietuvos kultūros tarybos finansuota tyrimų kryptis buvo atskirų kultūros lauko sektorių inventorizacija ir jos analizė: Lietuvos aklųjų biblioteka kėlė klausimus apie galimas nesinaudojimo bibliotekomis priežastis; Vilniaus universiteto tyrėjai analizavo skaitmeninės leidybos Lietuvoje padėtį; Lietuvos architektų rūmai bandė apibrėžti universalius, visuomenės interesus atitinkančius architektūros kokybės kriterijus; Teatro ir kino informacijos ir edukacijos centras vertino nevyriausybinį scenos menų organizacijų teisinį reglamentavimą, finansavimą ir veiklos efektyvumą; Nacionalinė kūrybinių ir kultūrinių industrijų asociacija ruošė rekomendacijas LR Kultūros ministerijai dėl didžiausią potencialą turinčių kultūrinių ir kūrybinių industrijų sričių teisinės ir ekonominės aplinkos gerinimo ir kt. Kone didžiausius savo apimtį iš LKT finansuotų tyrimų atliko Vilniaus dailės akademija (VDA) ir Vilniaus kino klasteris (VKK).

VDA Dizaino inovacijų centras 2014 m. prieš pradėdamas Lietuvos dizaino sektoriaus plėtros galimybių studiją teigė, jog Lietuva priskiriama šalims, neturinčioms dizaino politikos; šis stygius trukdą nuosekliai ir kryptingai vystyti dizaino sektorių, siekti iškeltų prioritetų ir tikslų. Anot tyrėjų, dizaino politikos suformavimas ir įgyvendinimas sukurtų sąlygas inovacijų ir naujų verslo modelių plėtrai šalies ekonomikoje³. Atlikus tyrimą išryškėjo tokios prioritetinės plėtros kryptys: dizaino edukacija, mokslo ir žinių perdavimas, bendradarbiavimo ir suvokimo gilinimas. Taip pat buvo parengtos 32 rekomendacijos bei pasiūlymai visoms suinteresuotoms grupėms, kurios užsiima edukacija, mokslo ir viešinimo programų inicijavimu, tinklų kūrimu ir palaikymu, aktyvesnių ir glaudesnių ryšių tarp dizaino ir verslo sektorių vystymu ir pan.

VKK, savo ruožtu, tyrė inovatyvių technologijų naudojimą vykdant kultūrinių ir kūrybinių industrijų (KKI) paslaugų sklaidą regionuose. Tyrime daugiausiai dėmesio skirta regionuose veikiančios kultūros infrastruktūros pritaikomumui kino sektoriaus veikloms: buvo įvertinta kultūros centrų situacija socialiniame bei technologiniame kontekste, nustatytas investicijų, reikalingų centralizuotos kino sistemos įdiegimui šalyje, poreikis, įvertintas švietimo įstaigų pasirengimas naudotis kino kultūros produktais kaip vienu iš neformalaus ugdymo metodų, ištirtas regionų gyventojų poreikis kino produktams ir paslaugoms, ištirtas finansinis investicijų atsiperkamumas bei pateiktos apibendrinančios išvados. Taip pat atlikti investicinių poreikių vertinimai, išanalizuota žmogiškųjų resursų – jų kvalifikacijos – situacija, projektuotos Lietuvos regionų gyventojų kino bei kitos audiovizualinės produkcijos vartojimo perspektyvos.

1. Iš Vaikų dailės mokyklų kultūrinio ir sociopolitinio dalyvavimo visuomenėje tyrimo, p. 4.
2. Ten pat.

3. Iš Inovacijų technologijų panaudojimo KKI paslaugų sklaidai regionuose tyrimo išvadų.

Kultūros srities tyrimų vykdytojų veiklos formos

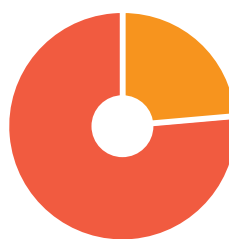

Turbūt sunkiausiai apibrėžiama kultūros srities bendrųjų tyrimų dalis – **eksperimentiniai-meniniai tyrimai**, kadangi būtent šioje srityje ieškoma naujų analizės formų ir prieigų prie tyrimo objekto. Šios krypties tyrimai atliekami pasitelkus mokslo ir meno sintezę, kai tema ir metodologija neišsitenka vienoje srityje ar disciplinoje.

Vieną tokį projektą – simpoziumą „HOWTO Things“ – organizavo Kauno technologijos universiteto Tarptautinis semiotikos institutas. HOWTO – tai instrukcijų vadovas tarpdiscipliniams tyrimams, sudarytas iš įvairių kryptių menininkų ir mokslininkų patirčių atliekant skirtingo masto tyrimus. Pasak projekto vadovo Mindaugo Gapševičiaus, projektas vykdytas siekiant pagilinti **skirtingų sričių ir disciplinų bendradarbiavimą** bei skatinant informacijos ir žinių dalijimąsi. Simpoziumas, kuriame dalyvavo menininkai, semiotikai, biochemikai, architektai, informacinių technologijų atstovai, ir jo pagrindu parengta internetinė svetainė tapo tam tikru praktikų ir metodų sklaidos mechanizmu, o būtent tokios apytakos reikia su įvairaus pobūdžio problemomis susiduriančiam šiuolaikiniam žmogui.

Instrukcijų vadovas HOWTO Things

Pateiktų ir finansuotų kultūros srities tyrimų santykis

Tuo tarpu įvairias dizaino, robotikos, šokio, muzikos ir inžinerijos praktikas apjungiantis projektas „Estetinė gravitacija“ tyrė naujų estetinių potyrių galimybes: buvo sukurta ir sukonstruota pagal kosmonautų treniruočių, akrobatikos ar atrakcionų principus veikianti robotinė judėjimo platforma – būtent ja siekiama žadinti patyrimą ne akimis ar ausimis, o visu kūnu. Čia gravitacija veikia suprantama kaip meninėse praktikose nepakankamai išnaudota medžiaga, o atrakcionai – kaip neišplėtotą meno sritį, kuriai trūksta atskiro žodyno, gebančio perteikti tokios platformos suteikiamus estetinius potyrius.

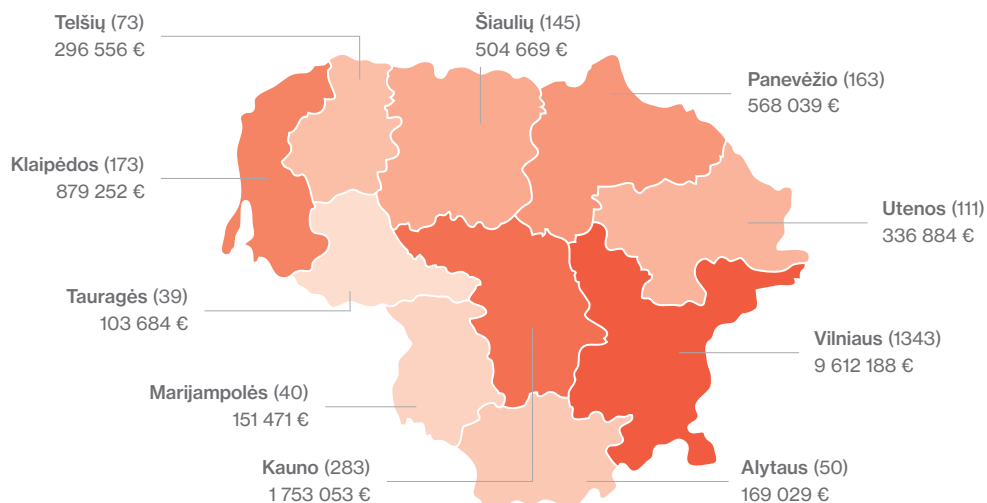
Tokius **kultūros srities tyrimus**, skirtus atrasti, pažinti ir dalintis, finansavome 2014 m.

LKT 2014 m. finansuoti kultūros srities tyrimai

Bendroji 2014 m. kultūros ir meno projektų statistika

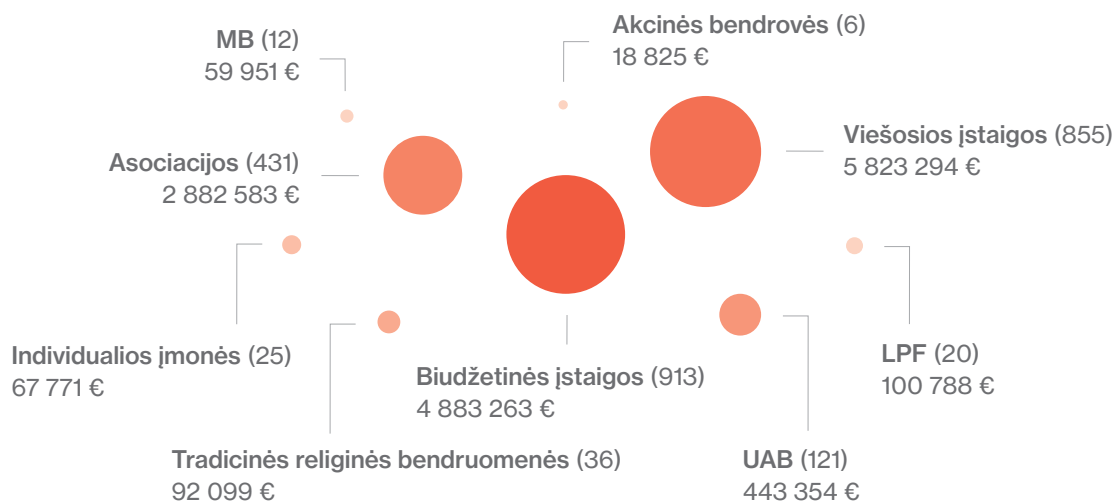

Kultūros ir meno projektų finansavimas apskrityse

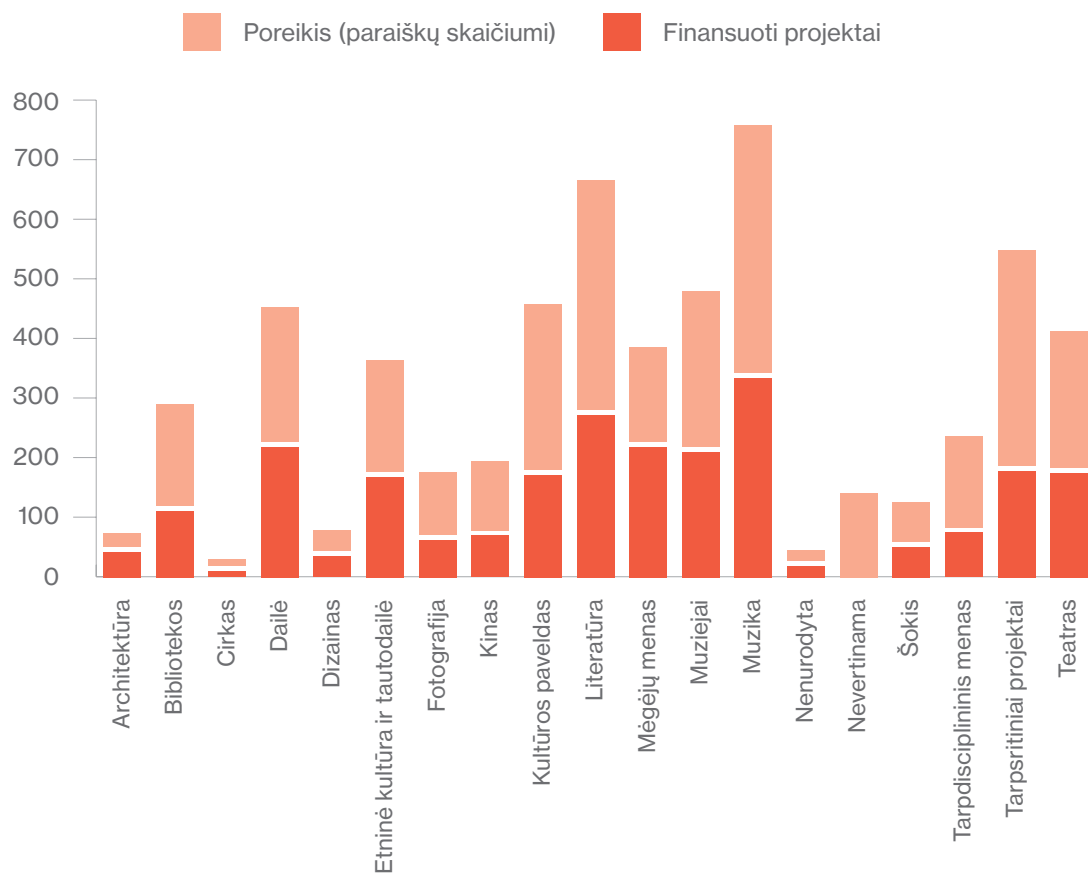

Bendras finansuotų projektų skaičius: **2420** | Bendra finansuotų projektų suma: **14 374 825 €**

Kultūros ir meno projektų vykdytojų veiklos formos

Kultūros ir meno projektų sritys

Bendras poreikis: **67 715 125 € (5753 paraiškos)** | Iš viso skirta: **14 374 825 € (2420 paraiškos)**

Lietuvos kultūros tarybos statistikos platforma

Lietuvos kultūros taryba

Administracija

Agnė Silickaitė

Pirmininkės patarėja

Tel. (8 5) 255 9365

El. paštas: agne.silickaite@ltk.lt

Virginija Karpėjūtė

Vyr. specialistė-teisininkė

Tel. (8 5) 255 9362

El. paštas: virginija.karpejute@ltk.lt

Dalė Šklėrienė

Vyr. specialistė

Tel. (8 5) 255 9357

El. paštas: dale.skleriene@ltk.lt

Kultūros ir meno skyrius

Egidijus Suslavičius

L. e. p. Vedėjas

Tel. (8 5) 255 9371

El. paštas: egidijus.suslavicius@ltk.lt

Agnė Putelytė

Vedėjo pavaduotoja

Tel. (8 5) 255 9370

El. paštas: agne.putelyte@ltk.lt

Nelda Bagdonavičiūtė

Vyr. specialistė

Tel. (8 5) 255 9373

El. paštas: nelda.bagdonaviciute@ltk.lt

Mindaugas Bundza

Vyr. specialistas

Tel. (8 5) 255 9361

El. paštas: mindaugas.bundza@ltk.lt

Rūta Kriaučiūnaitė

Vyr. specialistė

Tel. (8 5) 255 9376

El. paštas: ruta.kriauciunaite@ltk.lt

Lina Lagunavičienė

Vyr. specialistė

Tel. (8 5) 219 6536

El. paštas: lina.lagunaviciene@ltk.lt

Uršulė Leiputė

Vyr. specialistė

Tel. (8 5) 219 5833

El. paštas: ursule.leipute@ltk.lt

Saulė Milerienė

Vyr. specialistė

Tel. (8 5) 255 9374

El. paštas: saule.mileriene@ltk.lt

Kristina Strumilaitė*Vyr. specialistė*

Tel. (8 5) 255 9375

El. paštas: kristina.strumilaite@ltk.lt

Ieva Šėrytė*Vyr. specialistė*

Tel. (8 5) 255 9379

El. paštas: ieva.seryte@ltk.lt

Nedas Šideika*Vyr. specialistas*

Tel. (8 5) 255 9366

El. paštas: nedas.sideika@ltk.lt

Gintautas Žemaitienė*Vyr. specialistė*

Tel. (8 5) 255 9359

El. paštas: gintautas.zemaitiene@ltk.lt

Lina Žilytė*Vyr. specialistė*

Tel. (8 5) 219 5729

El. paštas: lina.zilyte@ltk.lt

Finansų, apskaitos ir atskaitomybės skyrius**Nijolė Tverkutė***Skyriaus vedėja*

Tel. (8 5) 255 9363

El. paštas: nijole.tverkute@ltk.lt

Rasa Navickaitė*Vyr. specialistė*

Tel. (8 5) 255 9364

El. paštas: rasa.navickaite@ltk.lt

Giedrė Zakarevičienė*Vyr. specialistė*

Tel. (8 5) 255 9377

El. paštas: giedre.zakareviciene@ltk.lt

Biudžetinė įstaiga
Lietuvos kultūros taryba
302951857

Naugarduko g. 10,
LT-01309 Vilnius

Tel. (8 5) 255 9357
El. paštas: info@ltk.lt

Darbo laikas: I–IV: 8.30–17.30, V: 8.30–16.15

Pietų pertrauka: 12.30–13.15

LIETUVOS
KULTŪROS
TARYBA